

Chestionar privind statutul magistraților – detașarea la alte instituții, promovarea, reglementarea remunerării, aplicarea unui cod deontologic și răspunderea (Finlanda, Suedia, Germania, Letonia, Polonia, Ungaria, Croația, Estonia, Cipru, Portugalia, Marea Britanie)

Traducere și adaptare
Maria Adelina Constantinof,
Ioana Maria Cîmpean, Iarina Prelipceanu,
Gabriel Mustață, Dragoș Călin

Întrebare	Finlanda	Suedia	Germania
<p>1. În statul dumneavoastră, există posibilitatea numirii temporare (detașare) a magistraților în alte instituții (spre exemplu: Ministerul Justiției/Consiliul Superior al Magistraturii, dar fără a deveni membru), cu păstrarea drepturilor decurgând din statutul de magistrat?</p>	<p>Funcționarii publici pot fi scutiți să-și îndeplinească atribuțiile ce rezultă din raportul juridic de muncă pentru o perioadă determinată de timp. Învoirile sunt acordate în baza contractelor colective (spre exemplu, concediu medical), la discreția angajatului (spre exemplu, pentru motive personale) și statutare (concedii acordate membrilor parlamentului). Pe durata exercitării funcției, judecătorii și referenții, nu pot accepta sau deține alte funcții fără</p>	<p>În Suedia nu există un echivalent al sistemului de magistrați, descris în scrisoarea dumneavoastră. Există însă un program special de pregătire profesională, pentru viitorii judecători. Pe durata programului de pregătire care durează patru ani, candidatul lucrează ca judecător asociat la o instanță de prim grad de jurisdicție sau la o instanță administrativă și apoi ca judecător – adjunct la o curte de apel sau la o instanță administrativă echivalentă. La terminarea acestei perioade,</p>	<p>Observație preliminară: Sistemul judiciar este reglementat de Cap. IX din Legea fundamentală. Art. 92 din Legea fundamentală stabilește instanțele și statuează că „puterea judecătorească este încredințată judecătorilor. Aceasta va fi exercitată de Curtea Constituțională federală, de instanțele federale prevăzute de Legea fundamentală și de instanțele landurilor”. Actul normativ principal privind organizarea instanțelor este Legea privind organizarea instanțelor (GVG). Având în vedere organizarea federală a</p>

	<p>permisiunea acordată de instanța judecătorească. Atunci când apreciază asupra acordării permisiunii, instanța trebuie să ia în considerare faptul că judecătorul nu poate deveni incompatibil pentru exercitarea funcției.</p> <p>Imparțialitatea judecătorului nu poate fi afectată de conduita sa în afara serviciului iar exercitarea atribuțiilor sale nu poate fi compromisă. Judecătorii și referenții trebuie să declare câștigurile anuale obținute din exercitarea altor activități, dacă suma obținută depășește 10.000 euro.</p> <p>Procurorii sunt, de asemenea, funcționari publici, ceea ce înseamnă că au nevoie de permisiune pentru a accepta și deține alte funcții.</p>	<p>potențialilor judecători nu li se garantează o funcție de judecător permanent, dar vor fi în măsură să aplice pentru o astfel de funcție după acumularea unei experiențe profesionale suplimentare. În unele cazuri această experiență poate fi acumulată prin detașarea în cadrul unei autorități guvernamentale suedeze, cum ar fi, spre exemplu, Ministerul Justiției.</p> <p>Nu există dispoziții în lege privind salariile judecătorilor. Potrivit practicilor bine stabilite, în Suedia salariile se stabilesc de părți pe piața muncii. Guvernul sau sistemul politic se abțin să intervină în acest proces. Nu există nicio legătură între salariile funcționarilor publici și cele ale judecătorilor.</p> <p>În Suedia, niciun document specific nu stabilește standarde deontologice pentru comportamentul judecătorilor. În orice caz, dispoziții de natură deontologică sunt prevăzute de Codul de procedură civilă. Potrivit Cap 4, cap. 11 din Codul de procedură civilă, toți judecătorii sunt obligați să depună jurământul la preluarea funcției.</p> <p>În luna decembrie 2009, Guvernul a conferit Administrației Instanțelor Naționale Suedeze, misiunea de a pune în dezbatere în cadrul sistemului judiciar, norme etice</p>	<p>Republicii Federale Germania, competența judiciară este exercitată de instanțele federale și de instanțele din cele 16 state federale (landuri) Cea mai mare parte a activității de administrare a justiției se desfășoară la nivelul landurilor. Sistemul judiciar german este împărțit în cinci ramuri specializate independente sau competențe: competența de drept comun, competența în materie de dreptul muncii, competența administrativă generală, competența în materie fiscală și competența în materie socială. pe lângă acestea, există instanțe competente în materie constituțională, reprezentate de Curtea Constituțională Federală și de instanțele constituționale ale landurilor.</p> <p>Instanța supremă de drept comun este Curtea Federală de Justiție. La nivel regional există instanțe locale și instanțe regionale care judecă în primă și a doua instanță, în funcție de natura procesului, precum și instanțele regionale superioare. Jurisdicțiile administrative, de dreptul muncii și în materie socială, au trei grade de jurisdicție iar cele fiscale au două grade de jurisdicție.</p> <p>Hotărârile judecătorești sunt pronunțate de judecători profesioniști, care aparțin unui singur grup profesional, dar pot fi specializați în diferite domenii ale dreptului. În anumite proceduri, judecătorii profesioniști sunt asistați de judecători consultanți, iar hotărârile sunt luate împreună. Judecătorii consultanți acționează numai pe baza și condițiile stipulate în statut. Există judecători consultanți în instanțele penale, în secțiile comerciale ale instanțelor regionale, ale instanțelor administrative, ale instanțelor sociale, de dreptul muncii și fiscale.</p>
--	---	---	--

		<p>pentru judecători. În anul 2011 au fost publicate trei documente intitulate „Bunele practici judiciare – „Principii și probleme” „Bunele practici judiciare – Etica și asumarea responsabilității” și „Bunele practici judiciare – Răspunderea judiciară și controlul”. Aceste documente au la bază patru principii: independența, imparțialitatea și egalitatea, comportament și atitudine, competență și efectivitate. Acestea sunt destinate să asigure îndrumare și ajutor în rezolvarea diferitelor chestiuni de etică și să aducă la cunoștință publică poziția judecătorilor în probleme de etică. Aceste documente, care printre altele conțin un catalog cu peste 100 de întrebări, sunt utilizate în programele de pregătire ale judecătorilor și servesc ca bază de discuții în sistemul judiciar cu privire la problema eticii și a bunelor practici judiciare.</p>	<p>Capitolul 37 din Legea privind judecătoria din Germania prevede că un judecător poate fi detașat la o altă instanță (în special la o instanță superioară sau la o instanță supremă) sau la o altă autoritate, spre exemplu Ministerul Justiției, la nivel federal sau de land.</p> <p>Drepturile și obligațiile judecătorului pe durata detașării depind de instituția și funcția deținută de judecător. Dacă un judecător este detașat la o altă instanță, drepturile și obligațiile sale se păstrează pe deplin. Pe durata detașării în cadrul unui minister sau a altei autorități administrative, judecătorul are drepturile și obligațiile conferite de postul respectiv.</p>
<p>2. Este reglementată exercitarea unor funcții de magistrați în afara activității de judecată/urmărire propriu-zise ca urmare a statutului de putere caracterizată prin independență și imparțialitate (spre ex.: președinți ai comisiilor electorale însărcinați inclusiv cu soluționarea contestațiilor și sesizărilor formulate de către partide și candidați)?</p>	<p>Nu. Judecătorilor nu le este interzis să desfășoare astfel de activități, dar va rugăm să țineți cont de răspunsul oferit la întrebarea anterioară.</p>		<p>Nu se aplică.</p>
<p>3. Remunerarea magistraților este stabilită prin lege specială ori este împreună cu celelalte categorii de bugetari? Salariile funcționarilor publici sunt în vreun fel "legate" de cele ale judecătorilor? Spre exemplu, indemnizația judecătorului este luată ca punct de referință pentru salariile anumitor categorii de funcționari publici? Sau</p>	<p>Remunerațiile judecătorilor sunt stabilite prin contracte colective. Contractele colective sunt reglementate de lege. Salariile judecătorilor nu sunt stabilite sub forma unui procent din salariul unui anumit funcționar public, însă există trepte de salarizare care stabilesc un nivel de salarizare de bază și sume adiționale care se acordă în funcție de nivelul de experiență. Puteți găsi un tabel cu nivelul actual de</p>	<p>Cu privire la procurori, în iunie 2014, Procurorul general a decis orientările etice pentru procurori și pentru personalul Oficiului Național al Parchetelor și al Oficiului Național pentru Infrafracțiuni Economice. Scopul acestora este de a îmbunătăți calitatea muncii în cadrul Oficiului Național al Parchetelor și al Oficiului Național pentru Infrafracțiuni Economice, precum și a promova încrederea în</p>	<p>Salariile judecătorilor de la instanțele federale și de la instanțele landurilor sunt reglementate prin lege (pentru fiecare nivel federal și pentru fiecare land în parte). Salariul de bază este principalul element al remunerației. Acesta se determină în funcție de nivelul de salarizare corespunzător funcției. Prin urmare, nu prezintă importanță funcția de judecător sau procuror pe care o desfășoară concret, ci este vorba despre nivelul de salarizare al funcției în care a fost desemnat. Funcțiile și gradele de salarizare sunt stabilite de Schema de salarizare federală și de Schema de</p>

<p>salariile funcționarilor publici urmează o lege separată complet de aceea referitoare la remunerarea judecătorilor?</p>	<p>salarizare (T5 – T 17)aici: http://oikeus.fi/material/attachments/oikeus/palkkataulukot/5uDNRzitF/T.pdf (numerele de la 0 la 5 reprezintă nivelul de experiență, nu anii). Spre exemplu, un judecător la o instanță districtuală se încadrează la treapta de salarizare T11 or T13 și, în mod normal, are mai mulți ani de experiență.</p>	<p>aceste instituții și în deciziile lor. Aceste recomandări sunt destinate să ajute procurorii în procesul de luare a deciziilor și cu privire la abordarea generală în cadrul și în afara instituției.</p> <p>Întrucât documentele menționate au caracter de recomandare, nu există o autoritate anume care să constate încălcarea acestora. Prin urmare, nu se păstrează o evidență a încălcărilor.</p>	<p>salarizare a landului, care au forță juridică de lege. În toate landurile, remunerația judecătorilor și a procurorilor este interconectată cu salariul funcționarilor publici care au studii universitare (profesori, administratori, ingineri etc.). Având în vedere poziția specială și responsabilitățile funcției de judecător/procuror, salariile acestora sunt stabilite pe o scală salarială specială care diferă de scala salarială aplicabilă funcționarilor publici. Nu există o legătură numerică sau trimitere între salariile judecătorilor/procurorilor și cele ale funcționarilor publici</p>
<p>4. Există personal angajat al instituțiilor statului care beneficiază de aceleași drepturi ca ale magistraților, fiind asimilat în ceea ce privește statutul cu aceștia? În sistemul dumneavoastră intern, există asimilați ai magistraților, respectiv funcționari publici care sunt plătiți cu același salariu ca un judecător/procuror, fără a fi unul dintre aceștia, spre exemplu, fără a fi nevoit să promoveze toate examenele pentru a deveni un judecător/procuror?</p>	<p>Nu. Dreptul judecătorilor de a-și exercita funcția este garantat de Constituție, ceea ce face ca poziția acestora să fie unică. Salariile funcționarilor publici depind de activitatea pe care o desfășoară și de contractele colective corespunzătoare.</p>	<p>Referitor la întrebarea privind obligațiile speciale ce incumbă judecătorilor /procurorilor ca o consecință a independenței și imparțialității sistemului judiciar, astfel de prevederi nu există în legea suedeză.</p> <p>Nu există norme speciale privind răspunderea civilă a judecătorilor și procurorilor. Potrivit Cap 2 art. 2 din Legea privind răspunderea delictuală (TLA), Statul răspunde pentru angajații și reprezentanții săi, dacă se stabilește că instituția a acționat cu neglijență. În ceea ce privește angajatul neglijent, răspunderea sa este limitată prin Cap. 4, art. 1 - TLA care prevede că angajatul este responsabil pentru vătămările și pagubele produse pe durata angajării, numai în anumite cazuri (spre exemplu, în caz de intenție sau gravă neglijență).</p>	<p>În Germania există categoria de „grefier cu atribuții lărgite”. Aceștia îndeplinesc preponderent sarcini cu caracter necontencios (incluzând acțiuni în materie de succesiune, curatelă, filiație și adopție, acțiuni privind cadastrul, registrul societăților cooperative, parteneriate de afaceri, asociații, acțiuni legate de regimul acțiunilor matrimoniale, registrul naval și acțiuni de insolvență). De asemenea, au competența de a desfășura și alte activități judiciare, spre exemplu, în legătură cu procedura judiciară de somație de plată, asistența judiciară, executarea silită, vânzarea la licitație în cadrul procedurii de executare silită și punerea sub sechestru judiciar, stabilirea cheltuielilor de judecată, în domeniul executării pedepselor, în cadrul procedurilor introduse la Curtea Federală pentru Brevete, precum și în raporturile juridice internaționale.</p> <p>Domeniul de activitate al grefierilor cu competențe lărgite este reglementat de Legea privind grefierii cu atribuții lărgite (RPfIG). Asemenea judecătorilor, grefierii cu atribuții lărgite sunt imparțiali și independenți și se supun numai legii și statutului. În principiu, hotărârile acestora pot fi atacate în conformitate cu dispozițiile procedurale generale în vigoare.</p>

<p>5. Este reglementat un cod deontologic al magistraților cuprinzând reguli de deontologie profesională?</p>	<p>A se vedea principiile etice pentru judecători aici: http://www.tuomariliitto.fi/in-english. Conform Statutului funcționarilor publici (750/1994), un funcționar își va îndeplini atribuțiile în mod corespunzător și fără întreruperi. Acesta va aduce la îndeplinire ordinele și regulamentele superiorilor. Funcționarul public va acționa corespunzător funcției sale. (Capitolul 14). Funcționarul public care nu va îndeplini atribuțiile prevăzute de lege sau le va îndeplini necorespunzător poate fi sancționat cu avertisment scris (articolul 24). Art. 46 menționează persoanele care pot aplica judecătorului avertisment scris (șeful/președintele instanței). Articolul 40 prevede că un funcționar poate fi suspendat din funcție în anumite situații, spre exemplu, în cazul unei acțiuni penale sau în caz de boală. Infrațiunile săvârșite de funcționarii publici sunt prevăzute de art. 40 din Codul penal. Spre exemplu: art. 5 reglementează Încălcarea și încălcarea din neglijență a secretului de serviciu; art. 7 Abuzul în serviciu; art. 10 Neglijența în serviciu Pentru versiunea completă a Codului penal a se vedea http://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/1889/en18890039.pdf</p>		<p>În Germania nu există asimilați ai magistraților. Înalte norme de conduită se aplică în toate domeniile sistemului judiciar german. Pe măsură ce sistemul de drept german a evoluat în timp, prevederile care stabilesc norme deontologice se regăsesc în orice context relevant. Așadar, standardele etice și cerințele prevăzute de legea germană privind alcătuirea sistemului judiciar, obligațiile pe care trebuie să le îndeplinească judecătorii, modul în care se derulează procedurile judiciare și atribuțiile de serviciu ale judecătorilor (atât cele privind activitatea judiciară, cât și alte posibile activități), sunt prevăzute în mod expres în acele legi care reglementează respectivul domeniu, ca pe un întreg. În Germania nu există o enumerare concludentă a atribuțiilor într-un Cod de conduită a judecătorilor. Cele menționate se aplică și procurorilor.</p> <p>Această structură, verificată și testată, care a evoluat în timp, prezintă marele avantaj că normele respective sunt personalizate, putând fi aplicate unui anumit context. Prin urmare, aceste norme își produc efectul într-un domeniu specific. Acest mod de acțiune prezintă o mare importanță și un mare avantaj atunci când ne raportăm la normele etice, deoarece acestea pot dirija tipare de comportament în mod particular atunci când nu iau forma unor norme abstracte, însă oferă instrucțiuni specifice în situații specifice din viață. Nivelul înalt al pregătirii inițiale și practice pe care judecătorii germani o urmează este o garanție a faptului că aceștia cunosc toate reglementările menționate și că reprezintă o parte firească a activității zilnice a judecătorilor și a procurorilor.</p> <p>Setul de reguli care reglementează și protejează</p>
---	---	--	---

	<p>În Finlanda nu există un comitet de disciplină sau un alt organism independent pentru proceduri disciplinare împotriva judecătorilor. Deși s-a discutat cu privire la acest aspect, s-a considerat că în stadiul prezent al legislației nu este necesar. Suplimentar prevederilor legale menționate anterior, potrivit capitolului 2 din Legea privind Curtea de Apel (56/1994), curțile de apel supraveghează funcționarea instanțelor din circumscripția acestora și iau măsurile necesare pentru remedierea disfuncționalităților.</p> <p>Potrivit Constituției Finlandei (73/1999, capitolele 108 – 110), Cancelarul de Justiției al Guvernului și Avocatul Poporului din cadrul Parlamentului trebuie să se asigure că instanțele judecătorești și personalul acestora respectă legea și își îndeplinesc obligațiile legale. Aceștia supraveghează respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale și a drepturilor omului și au dreptul să pună sub acuzare un judecător pentru conduită ilicită în exercițiul funcției sale. Art. 118 reglementează răspunderea funcționarilor pentru legalitatea activităților desfășurate în exercițiul funcției lor.</p>		<p>standardele etice privitoare la sistemul juridic german în maniera menționată, include în primul rând, independența sistemului judiciar, garantată de articolul 97 din Legea fundamentală. Art. 160 din Codul de procedură penală prevede că parchetul are obligația de a identifica atât circumstanțele incriminatoare cât și cele exoneratoare. Aceasta garantează atât neutralitatea cât și imparțialitatea față de procesul respectiv. Mai mult, normele de procedură cuprinse în toate codurile de procedură conțin prevederi speciale cu privire la imparțialitatea cerută judecătorilor pentru a garanta egalitatea în fața legii. Motivele care ar putea justifica dubii cu privire la imparțialitate duc la excluderea de drept a judecătorului de la exercitarea funcției (a se vedea cap. 2 și urm. din Codul de procedură penală și art. 41 și urm. din Codul de procedură civilă). Art. 39 din Legea privind organizarea judiciară conține dispoziții cu privire la obligații specifice ale judecătorului, care reprezintă manifestări ale unor înalte standarde etice și care garantează independența acestuia. În mod corespunzător, judecătorul trebuie să aibă un comportament adecvat, atât în timpul serviciului cât și în afară, astfel încât încrederea în independența sa să nu fie afectată.</p> <p>Procurorii sunt funcționari publici. Dispozițiile legii generale privind funcționarii publici se aplică și procurorilor. Aceasta include obligațiile principale ale funcționarilor publici, așa cum sunt prevăzute la art. 60 din Legea privind serviciul public federal și legile corespunzătoare cu privire la funcționarii landurilor. Potrivit acestor prevederi, funcționarii publici sunt în slujba populației, iar nu a unui partid politic. Ei trebuie să își îndeplinească atribuțiile imparțial și corect, acționând pentru binele public. Funcționarii</p>
--	--	--	---

			<p>publici pot desfășura activități politice, însă trebuie să țină cont de statutul oficial și de obligațiile pe care le au.</p> <p>Mai mult, capitolul 71 din Legea privind serviciul public federal (care se aplică și judecătorilor în temeiul dispozițiilor Cap. 46 din Legea privind organizarea judiciară) garantează interdicția generală (pedepsită conform art. 331 din Codul penal) de a cere recompense, daruri și alte avantaje pentru ei sau pentru alții, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu sau de a accepta promisiuni sau astfel de recompense, daruri sau alte avantaje. Această prevedere garantează îndeplinirea de judecători și procurori a obligației de a-și exercita atribuțiile corespunzătoare funcției, în mod imparțial, corect și fără a urmări un interes propriu. În toate celelalte privințe, interdicția generală de a accepta recompense, daruri și alte avantaje contribuie la evitarea aparenței că judecătorii și procurorii sunt influențabili sau corupți, standard pe care înșiși judecătorii și procurorii l-au impus prin exercitarea atribuțiilor corespunzătoare funcției.</p> <p>În plus, Instrucțiunile anti-corupție, care a fost adoptate de landuri, conțin cerințe detaliate cu privire la prevenirea corupției, pe care și parchetele trebuie să le respecte. Instrucțiunile anti-corupție sunt completate de alte instrucțiuni, spre exemplu, cu privire la interzicerea acceptării de recompense sau daruri.</p> <p>În cele din urmă, posibilitatea judecătorilor de a exercita activități suplimentare este expres reglementată de lege, respectiv de dispozițiile relevante ale Legii privind organizarea judiciară (cap 4, 39, 40 și 41), ale Legii privind serviciul</p>
--	--	--	---

			<p>public federal (cap. 97 și urm. aplicabile în baza art. 46 din Legea privind organizarea judiciară) și de prevederile Ordonanței cu privire la activitățile suplimentare ale judecătorilor federali. Aceste prevederi legale au în vedere în mod special principiile independenței, imparțialității și a lipsei de prejudecăți a judecătorilor. Mai mult, aceste prevederi garantează că, prin desfășurarea unei activități suplimentare, nu este afectată funcția de judecător. Pentru toate activitățile plătite, precum și pentru un număr de activități neplătite, este necesară obținerea permisiunii anterioare (cap. 99 (1) din Legea privind serviciul public federal). O astfel de promisiune va fi refuzată dacă autoritatea identifică riscul ca interesele publice să fie afectate (art. 99(2), prima teză din Legea privind serviciul public federal). Interesul public privește, în particular, menținerea încrederii publice în imparțialitatea și neutralitatea deținătorului funcției publice. Acest motiv pentru refuzarea permisiunii este explicat printr-o serie de exemple. Astfel, atunci când remunerația totală primită pentru una sau mai multe activități suplimentare depășește 40% din salariul anual al funcționarului public, acesta constituie un temei pentru refuzarea permisiunii (art. 99 (3) teza a III-a din Legea privind serviciul public federal). Activitățile suplimentare plătite, scutite de cerința obținerii permisiunii, trebuie notificate autorității în scris, înainte de începerea activității (art. 100 (1) și (2) din Legea privind serviciul public federal). Desfășurarea unei activități suplimentare poate fi în întregime sau parțial interzisă, dacă, pe parcursul desfășurării acesteia, sunt încălcate atribuțiile specifice funcției publice (art. 100 (4) din Legea privind serviciul public federal). În plus, un judecător federal poate să desfășoare o activitate suplimentară dacă nu pune în pericol încrederea</p>
--	--	--	--

			<p>publică în independența, imparțialitatea și nepărtinirea sa (a se vedea art.1 și 5 din Ordonanța privind activitățile suplimentare desfășurate de judecătorii federali).</p> <p>Dispozițiile legale care includ normele menționate anterior sunt transparente și ușor accesibile publicului.</p> <p>Judecătorii germani se implică activ în diverse moduri în domeniul eticii judiciare. În plus față de numeroasele inițiative ale landurilor (ex. the Schleswig or Mainz Ethics Circle), Asociația germană a judecătorilor a înființat Cross-Lander Judicial Ethics Network, o asociație profesională a judecătorilor și procurorilor. Asociația germană a judecătorilor a publicat un document intitulat „Etica judiciară în Germania – Teze pentru o dezbatere despre etica profesională a judecătorilor și procurorilor în cadrul Asociației germane a judecătorilor” și a întocmit o colecție de spețe în acest domeniu. Problemele legate de etica profesională sunt, în mod repetat, subiect de dezbateri la diverse evenimente. Spre exemplu, cu ocazia cele de a 20-a Conferințe a judecătorilor și procurorilor din Germania din anul 2011, judecătorii și avocații au abordat subiectul eticii profesionale a judecătorilor și avocaților ca parte a discuției intitulate „Judges Fiddle, Lawyers Gamble – Where does Ethics come into the Proceedings?”</p> <p>Mai mult, numeroase cursuri de pregătire profesională privind etica judiciară sunt disponibile în Germania, la nivel național și la nivelul landurilor. În fiecare an, Academia Judiciară Germană, se organizează un seminar de o săptămână cu tema „Etica judiciară – noțiuni de bază, perspective, o comparație globală a Codului de conduită judiciară).</p>
--	--	--	--

<p>6. Dacă acest cod deontologic există, care este autoritatea împuternicită a constata încălcări ale regulilor stabilite?</p>			<p>Art.26 (1) din Legea privind judecătorii din Germania (DRiG) prevede (cu privire la judecătorii federali și judecătorii la nivelul landurilor) că, în principiu, activitatea judecătorilor este supusă verificării, atât timp cât nu le este încălcată independența (art. 97 Legea fundamentală). Verificarea activității profesionale nu privește procesul de luare a hotărârilor judecătorești, care este esența activității judiciare, ci doar acele activități auxiliare ale judecătorului (ex. conducerea ședințelor în sala de judecată, utilizarea documentelor uniforme). Dacă un judecător încalcă atribuțiile corespunzătoare funcției, serviciul competent să realizeze verificarea activității judecătorilor poate aplica una dintre următoarele două sancțiuni, potrivit art. 26(2) din Legea privind judecătorii: judecătorul poate fi mustrat pentru modul impropriu de exercitare a atribuțiilor și este sfătuit să își îndeplinească atribuțiile în mod prompt. Controlul administrativ al activității judecătorului este asumat de președintele instanței și de miniștrii de resort în ultimă instanță – aceștia sunt de regulă miniștrii justiției.</p> <p>Obiectul unei acțiuni disciplinare îl reprezintă abaterea disciplinară constând în încălcarea intenționată sau din neglijență a obligațiilor care incumbă judecătorului. O abatere disciplinară este descrisă în mod general ca fiind o încălcare a atribuțiilor funcției. Depinde de împrejurările fiecărui caz, dacă a fost sau nu săvârșită o abatere disciplinară. Obligațiile a căror încălcare poate avea ca efect inițierea unei procedurii disciplinare includ următoarele:</p> <p>În timpul și în afara serviciului, judecătorul trebuie să aibă o conduită care să nu afecteze încrederea în independența sa (art. 39 DRiG). În plus, judecătorii trebuie să își îndeplinească</p>
--	--	--	---

		<p>atribuțiile într-o manieră corectă și imparțială iar în exercitarea funcției să ia în considerare binele public.</p> <p>În ceea ce privește activitatea politică, trebuie să dea dovadă, atât în cadrul, cât și în afara biroului – de un nivel de moderație și reținere corespunzător, în raport cu societatea, luând în considerare atribuțiile oficiale.</p> <p>Potrivit art. 41 DRiG, judecătorii nu trebuie să redacteze expertize sau să ofere consultanță juridică plătită, cu excepția celor pe care le impune funcția.</p> <p>Dacă unui judecător i se solicită să îndeplinească activități suplimentare în domeniul administrării justiției sau al administrării instanțelor, potrivit art. 42 DRiG, judecătorul trebuie să se conformeze cererii.</p> <p>Potrivit art. 43 DRiG, judecătorii trebuie să păstreze secretul deliberărilor și al votului, chiar după încetarea funcției.</p> <p>Autoritatea disciplinară este exercitată de superiorul judecătorului și de instanțele federale și cele ale landurilor. Dacă există indicii că a fost săvârșită o abatere disciplinară, superiorul judecătorului efectuează investigațiile preliminare. După finalizarea acestora, superiorul trebuie să hotărască cum procedează. Procedura disciplinară poate fi întreruptă, potrivit art. 32 Bundesdisziplinargesetz BDG. În cazul unor încălcări minore, poate fi emisă o mustrare prin intermediul unui ordin disciplinar (proceduri administrative disciplinare: art. 33 BDG coroborat cu art. 64(1) DRiG) ori acțiunea disciplinară poate fi clasată (proceduri disciplinare formale), art. 34 BDG coroborat cu art. 63 (1) DRiG).</p> <p>Dacă este emis un ordin de întrerupere (art. 32 BDG), se consideră să respectiva procedură</p>
--	--	--

		<p>disciplinară este finalizată. În toate cazurile, emiterea unui ordin de întrerupere nu semnifică pierderea autorității disciplinare. Superiorul poate iniția procedurile disciplinare în temeiul aceluiași fapt, dacă au apărut aspecte noi care nu au fost avute în vedere la emiterea ordinului de întrerupere.</p> <p>Împotriva deciziei disciplinare emise de superior se poate formula contestație la superiorul acestuia (art. 41 și urm. BDG). Nu se poate formula contestație dacă decizia disciplinară a fost emisă de cea mai înaltă autoritate disciplinară.</p> <p>Dacă sunt necesare alte măsuri disciplinare (destituirea din funcție sau retragerea dreptului de pensie), cea mai înaltă autoritate trebuie să introducă acțiune disciplinară la instanța competentă, cu respectarea cadrului legal privind procedurile disciplinare, potrivit art. 34 (2) BDG coroborat cu art. 63 (1) DRiG.</p> <p>Instanța disciplinară se pronunță cu privire la eliberarea provizorie din funcție, reținerea remunerației sau revocarea oricărei măsuri dintre acestea (art. 63 (2) DRiG). Competența soluționării acțiunilor disciplinare aparține Curții Disciplinare Federale sau instanțelor disciplinare ale landurilor. Instanțele disciplinare au fost constituite special pentru a soluționa litigiile privind raporturile de serviciu ale judecătorilor, care se află în strânsă legătură cu independența judecătorilor. Hotărârile Curții Disciplinare Federale sunt definitive (art. 62 alin. 1 DRiG). Art. 79 DRiG prevede că procedura înaintea instanței disciplinare a landului trebuie să cuprindă cel puțin două grade de jurisdicție. Hotărârile instanțelor disciplinare ale landurilor pot fi atacate cu apel, pentru motive de fapt și de</p>
--	--	---

			drept, care se depune la instanța superioară.
7. Aceste încălcări sunt înregistrate și păstrate în dosarele profesionale ale magistraților?			Măsurile de supraveghere și măsurile disciplinare se înregistrează în dosarul profesional al judecătorului.
8. Judecătorii și procurorii au acces la propriile dosare profesionale?			A se vedea răspunsul la întrebarea 6.
9. Care sunt consecințele constatării unor astfel de încălcări?	Potrivit Legii privind transparența activității guvernamentale, documentele oficiale sunt în domeniul public, cu excepția situației în care legea prevede altfel. Mai mult, orice persoană ale cărei drepturi, interese sau obligații sunt în legătură cu o chestiune pendinte, are dreptul să acceseze conținutul unui document care nu se află în domeniul public, dacă acel document poate sau ar putea influența soluționarea respectivei chestiuni. Prin urmare, judecătorii și procurorii au acces la informațiile din propriile dosare sau registre.		Da.
10. Există reglementări legale privind răspunderea civilă a judecătorilor și a procurorilor?	Potrivit Constituției, orice persoană ale cărei drepturi au fost încălcate sau care a suferit un prejudiciu, ca urmare a unui act ilegal ori a unei omisiuni a unui funcționar public sau a unei alte persoane care exercită o funcție publică, are dreptul să ceară condamnarea la o pedeapsă a funcționarului public sau a persoanei care exercită o funcție publică și primirea de daune interese din partea organizației publice, a funcționarului public sau a persoanei care exercită funcția publică respectivă, conform prevederilor legii.		Potrivit art. 839 (1) din Codul civil german, dacă o persoană, în exercitarea unei funcții publice încredințate, își încalcă îndatoririle oficiale față de o terță parte, trebuie să o despăgubească pentru toate pagubele cauzate de încălcare (despăgubire bănească). Un judecător este considerat un funcționar public, în înțelesul acestei dispoziții legale. În orice caz, în temeiul art.34 prima teză din Legea fundamentală, răspunderea personală prevăzută de art. 839 (1) din Codul civil german este transferată landului, statului sau organismului public al cărui angajat este judecătorul. În cazul delictelor intenționate sau al neglijenței

	<p>Versiunea completă a Constituției poate fi accesată aici: http://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/1999/en19990731.pdf</p>		<p>grave, statul are drept de regres împotriva funcționarului sau a judecătorului în cauză. Art. 75 din Legea privind serviciul public federal și art. 48 din Statutul funcționarilor publici, care se aplică în mod corespunzător judecătorilor, în conformitate cu art. 46 și 71 din Legea privind judecătoria din Germania, prevăd răspunderea materială a funcționarilor publici față de angajator.</p> <p>În cazul în care un judecător își încalcă îndatoririle oficiale, prin pronunțarea unei „hotărâri într-o problemă de drept”, atunci, potrivit art. 839 (2) prima teză din Codul civil german, răspunderea este angajată numai în cazul în care încălcarea constituie infracțiune. Este situația în care judecătorul săvârșește infracțiunea denumită „împiedicarea cursului justiției”, prevăzută de art. 339 din Codul penal, care stabilește temeiul legal pentru sancționarea abaterilor grave săvârșite de judecători, procurori și alți funcționari guvernamentali. Potrivit acestei dispoziții, fapta unui judecător, funcționar public sau arbitru care, soluționând o cauză în materie juridică, împiedică cursul justiției în beneficiul sau în detrimentul unei părți, se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.</p> <p>Sancționarea acestei categorii de infracțiuni protejează administrarea justiției în Germania, în special validitatea sistemului de drept, și asigură păstrarea încrederii societății în imparțialitatea judecătorilor și lipsa arbitrariului în soluționarea proceselor.</p> <p>Împiedicarea cursului justiției este definită ca fiind o încălcare intenționată a normelor de drept substanțial și procedural. În toate cazurile, se presupune că a avut loc o împiedicare a cursului justiției dacă autorul a încălcat legea premeditat și grav. Prin urmare, se cer întrunite cerințe</p>
--	--	--	---

		<p>stricte cu privire la gradul de încălcare a îndatoririlor, pentru ca fapta să constituie infracțiune. De aceea, fapta nu constituie infracțiune atunci când judecătorul, în mod nepremeditat, face o greșeală, aplică legea incorect sau, pur și simplu, face o eroare discreționară. Fapta nu se pedepsește când este săvârșită din neglijență.</p> <p>În cazul în care un judecător, care soluționează un proces, săvârșește o altă infracțiune prin modul în care soluționează cauza, potrivit opiniei predominante, urmează a fi pedepsit dacă este, în același timp, vinovat de împiedicarea culpabilă a cursului justiției. Prin urmare, art. 339 din Codul penal are un efect restrictiv. În caz contrar, restricția, și anume răspunderea judecătorului numai pentru aplicarea incorectă a legii, cu intenție, ar fi din nou anulată.</p> <p>În orice caz, privilegiul judecătorului care soluționează un proces nu se acordă pentru beneficiul propriu al acestuia, cu scopul de a-l exonera de răspundere pentru prejudiciile cauzate. Mai presus de toate, servește protejării forței legale a hotărârii judecătorești, a certitudinii juridice și menținerii stabilității ordinii juridice. Acest privilegiu este conceput să evite situațiile repunerii în discuție a unei hotărâri judecătorești definitive și obligatorii, pentru motivul că judecătorul care a soluționat cazul a acționat ilegal și, prin urmare, și-a încălcat obligațiile. Mai mult, acest privilegiu servește protejării independenței justiției. Obiectivitatea și independența judecătorului își propune să asigure că acesta se supune numai legii. Acest privilegiu are ca finalitate protejarea judecătorilor față de influențele externe, atunci când dau un verdict, de eventuale inconveniente, după pronunțarea hotărârii, și să garanteze cetățenilor</p>
--	--	--

			o protecție legală efectivă. Pe de o parte, acest privilegiu garantează independența judecătorilor, care ar fi pusă în pericol dacă s-ar teme de angajarea răspunderii pentru orice verdict pe care l-ar da (chiar dacă această frică s-ar întemeia numai pe riscul unei acțiuni în regres exercitate de angajator). Pe de altă parte, împiedică eludarea efectului de lucru judecat al unei hotărâri definitive și obligatorii. Acest lucru s-ar putea întâmpla dacă hotărârea judecătorească (și comportamentul judecătorului) ar fi subiectul unei reevaluări subsecvente în cadrul unei proceduri disciplinare împotriva judecătorului care a pronunțat-o.
11. Dacă da, care este procedura de angajare a acestei răspunderi?	Răspunderea civilă este angajată în temeiul Legii privind răspunderea delictuală, Capitolele 3 și 4. Versiunea în engleză poate fi accesată aici: http://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/1974/en19740412.pdf		A se vedea răspunsul la întrebarea 10.
12. Există reglementări în legislația națională privind asigurarea de malpraxis pentru judecători și procurori?	Nu.		Nu.
13. În ce moment o persoană poate deveni magistrat? (a. atunci când promovează examenul de admitere; b. atunci când promovează examenul de absolvire la Școala națională de magistratură; c. alt moment) ?	În sistemul nostru judiciar nu este cunoscută categoria de „magistrat” în același fel ca în Franța sau Italia, spre exemplu. În Finlanda, „maistraatti” reprezintă un birou local care păstrează informații despre persoane și registre publice, acționând ca un notar public. Mai mult, în Finlanda nu există o anumită școală, obligatorie pentru judecători, așa cum există în alte țări europene. Sistemul nostru de pregătire juridică se bazează pe pregătirea judecătorilor chiar de		Pregătirea juridică reprezintă fundația pe care se bazează orice activitate profesională din domeniul juridic. Calitatea acesteia reprezintă baza pentru nivelul ridicat de experiență pe care îl implică exercitarea unei profesii juridice în Germania. Pregătirea juridică în Germania prezintă două caracteristici: Durata pregătirii se împarte în două etape, studiile universitare și pregătirea practică. Sistemul german de pregătire juridică se bazează pe principiul asigurării aceleiași pregătiri pentru toți juriștii, indiferent de domeniul

	<p>instanțele de judecată, pe cursuri organizate de Ministerul Justiției și, într-o mare măsură, pe pregătire practică.</p> <p>Potrivit Actului de numire în funcție a judecătorilor, pentru numirea în funcția de judecător sunt necesare următoarele calificări: candidatul trebuie să fie cetățean finlandez cu drepturi depline care a deține o diplomă de master în drept și care, prin activitatea sa în cadrul unei instanțe de judecată sau într-o altă instituție, a demonstrat competență profesională și caracteristicile personale necesare pentru a-și îndeplini cu succes atribuțiile corespunzătoare funcției de judecător. Funcțiile care necesită o experiență specifică sunt reglementate prin dispoziții speciale.</p> <p>O carieră tipică de judecător ar putea fi descrisă după cum urmează. Persoana respectivă trebuie să dețină diplomă de masterat în drept (5 – 6 ani). Urmează efectuarea unui stagiu – Court training – o perioadă de pregătire de un an, un sistem care asigură cunoașterea sarcinilor pe care le implică funcția de judecător în cadrul instanțelor districtuale, a curților de apel și a instanțelor administrative. După stagiul, avocații care doresc să devină judecători trebuie să lucreze ca funcționari referenți la curtea de apel sau la instanța administrativă. Referenții pregătesc dosarele pentru instanță, redactează proiectul hotărârii</p>		<p>de drept unde intenționează să lucreze ulterior. „Einheitsjuristen”, într-o traducere mai largă „juriștii cu experiență în administrarea justiției”, au urmat aceeași pregătire destinată tuturor profesiilor juridice. Judecătorii, procurorii, avocații sau experții în serviciul administrativ au aceeași pregătire juridică, la sfârșitul căreia toți sunt calificați, în principiu, să devină judecători.</p> <p>Legea privind judecătorii din Germania reglementează cadrul legal general pentru studiul dreptului și admiterea la stagiul de practică. Particularitatea acestor prevederi legale este consecința structurii federale a statului german: în timp ce Legea privind judecătorii din Germania, promulgată de legiuitorul federal, a instituit cadrul legal la nivel național, este completată și mai departe particularizată de numeroasele legi ale landurilor care reglementează pregătirea juridică, „Justiyausbildungsgesetze”. Aceste dispoziții legale stabilesc conținutul materiilor ce vor fi predate studenților la drept precum și categoriile de examene pe care urmează să le promoveze și pot fi diferite de la un land la altul. În sfârșit, există regulile universităților germane și facultăților de drept ale acestora.</p> <p>Studierea dreptului în Germania prezintă următoarele aspecte: condiția prealabilă pentru orice program de pregătire în drept este ca studentul să dețină calificarea necesară pentru admiterea într-o instituție de învățământ superior, „Allgemeine Hochschulreife”, care presupune 12-13 ani de școală. Ca regulă generală, pregătirea juridică durează aproximativ patru/cinci ani. Studenții se pot înscrie la cursuri de drept la 43 de facultăți din Germania. Pregătirea juridică se concentrează pe</p>
--	---	--	---

	<p> judecătorești și prezintă speța la termenul de judecată. Primele numiri temporare în funcția de judecător se fac după ce persoana respectivă a finalizat stagiul în instanță și a lucrat ca referent pentru o perioadă de 5 – 6 ani. Pentru numirea permanentă în funcție este necesară o vechime în domeniul juridic de 8 – 10 ani. Alternativ, este considerată vechime și funcția de avocat, procuror sau spre exemplu, specialist în impozite. S-a propus instituirea unei noi funcții judiciare (judecător asistent, asesori) și a unui Institut de pregătire a judecătorilor. Propunerea guvernamentală în legătură cu această chestiune este în prezent în dezbateri.</p> <p>Numirea judecătorului asistent se va face pentru o perioadă determinată de trei ani. În această perioadă asesorul va pregăti și va judeca procese în același mod ca orice judecător. Pe lângă aceste activități, asesorul va participa la un program destinat, în mod special, pregătirii carierei de judecător. Cariera de judecător rămâne deschisă candidaților care nu au participat la noul program, cum ar fi avocați, procurori, profesori.</p> <p>Potrivit Legii privind procurorii, un procuror trebuie să aibă studii universitare de drept și aptitudinile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile.</p> <p>Pentru mai multe informații în legătură cu sistemul judiciar din</p>		<p>următoarele domenii esențiale: drept civil, drept penal și drept public. O componentă importantă a pregătirii juridice o reprezintă specializarea studenților în drept european și, în același timp, furnizarea de cunoștințe de bază filozofice, istorice și sociale. Din ce în ce mai mult, sunt predate materii precum managementul negocierilor, tehnici de comunicare și tehnici de examinare și interogare. Înșușirea limbilor străine este, de asemenea, foarte importantă. Studenții trebuie să dovedească aptitudinea de a purta conversații de specialitate într-o limbă străină. Aceste studii universitare se încheie prin susținerea unui prime examinări, din care 30% are loc în cadrul universității iar a doua parte (70%) reprezintă un examen național. Oricine a promovat această primă examinare are dreptul să urmeze serviciul de pregătire în domeniul juridic „Rechtsreferendariat”. Acest program de pregătire este organizat și implementat de landurile federale și durează cel puțin doi ani.</p> <p>Pe durata serviciului preparator, practicienii în drept – „referenții” – vor lucra în diferite sectoare ale administrării justiției (denumite „stații” în programul de pregătire), cum ar fi: într-o instanță civilă, într-o instanță penală ori într-un parchet, în cadrul unei autorități publice, în cadrul unei firme de avocatură. În fiecare etapă vor avea un instructor care îi va ghida în îndeplinirea sarcinilor practice ce le vor fi repartizate, care pot consta în a redacta cereri de chemare în judecată, hotărâri judecătorești, acte de acuzare. După o perioadă li se va permite să ia parte la procedurile judiciare, spre exemplu, să reprezinte procurorul în cazuri mai simple. În paralel, referenții vor participa la grupuri de lucru, în cadrul cărora practicienii în drept - cum sunt judecătorii sau procurorii - vor discuta probleme</p>
--	---	--	--

	<p>Finlanda (în limba engleză), a se vedea: http://www.oikeus.fi/en/index.html.</p>		<p>de drept procesual. Serviciul preparator se încheie cu a doua examinare la nivel național, susținută înaintea Autorității de Examinare Judiciară. Examinarea presupune câteva probe practice și o examinare orală. Un referent care a promovat acest stagiul de practică fundamentală are calificarea necesară pentru a fi numit judecător, procuror, avocat, notar sau funcționar într-o înaltă autoritate administrativă.</p>
<p>14. Perioada studiilor și a practicii în cadrul școlii dumneavoastră de magistratură este considerată experiență în magistratură și este luată în considerare în calculul vechimii necesare pentru promovarea la o instanță superioară?</p>			<p>Nu se aplică.</p>
<p>15. Există posibilitatea pentru magistrați de a promova pe loc, prin obținerea gradului profesional al instanței superioare, în timp ce continuă să lucreze în mod efectiv la o instanță inferioară? În caz afirmativ, există un număr limitat de locuri pentru acest tip de promovare?</p>			<p>Da există posibilitatea pentru judecătorii de primă instanță să obțină gradul unei instanțe superioare, în timp ce continuă să își desfășoare efectiv activitatea la instanța inferioară. Există, de asemenea, posibilitatea detașării. Și mai există posibilitatea de a fi membru într-o secție penală. Art. 78 alin. 1 și 2 prima teză prevede următoarele: „Atunci când distanța până la sediul instanței regionale este mare, guvernele landurilor sunt autorizate să emită instrumentele statutare care prevăd că înființarea unei secții penale, în circumscripția uneia sau mai multor instanțe locale, și că volumul de muncă al secției penale a instanței regionale va fi preluat, total sau parțial de acea secție. Infraacțiunile grave, menționate la art. 76 alin. 2, nu vor fi încredințate secției penale înființate conform dispozițiilor menționate anterior. Guvernele landurilor pot transfera această atribuție agențiilor pentru administrarea justiției. Secția va fi compusă din membrii instanței regionale ori din judecători de</p>

			la instanța locală a districtului în care a fost înființată.
--	--	--	--

Întrebare	Letonia	Polonia	Ungaria
1. În statul dumneavoastră, există posibilitatea numirii temporare (detașare) a magistraților în alte instituții (spre ex.: Ministerul Justiției/Consiliul Superior al Magistraturii, dar fără a deveni membru) cu păstrarea drepturilor decurgând din statutul de magistrat?	<p>Legea privind puterea judecătorească, Articolul 86. Drepturile și libertățile judecătorilor,</p> <p>Alin. 3: Funcția de judecător este incompatibilă cu apartenența la un partid politic și alte organizații politice.</p> <p>Articolul 86 indice 1. Dreptul judecătorilor de a exercita alte funcții</p> <p>Alin. 1: Judecătorul, cu consimțământul său și acordul președintelui Curții, poate să fie detașat pentru o anumită perioadă de timp, la o altă instanță (inclusiv o instanță superioară), Ministerul Justiției, Administrația instanțelor sau o organizație internațională (denumită în continuare – o altă instituție). În cazul detașării unui judecător la o instanță superioară, avizul Comitetului de calificare judiciară nu este necesar.</p> <p>Alineatul 2: Ordinul de detașare a judecătorului pentru o anumită perioadă de timp în cadrul unei alte instituții, este emis de ministrul justiției. Ordinul privind detașarea unui judecător al Curții Supreme pentru o anumită perioadă de timp într-o altă instituție, este emis de</p>	<p>Procurorul detașat în cadrul Ministerului Justiției sau în cadrul Școlii Naționale își poate exercita funcția de procuror, în scopul stabilit de Procurorul General, după obținerea avizului din partea Directorului respectivului departament al Ministerului Justiției sau al Directorului Școlii Naționale.</p> <p>Judecătorul poate participa la ședințele de judecată, pe perioada cât este detașat în cadrul unei alte instituții, cu excepția cazului în care legea interzice în mod expres aceasta. Această interdicție se aplică în cazul detașării în cadrul Ministerului Justiției or altei entități subordonate sau supervizate de Ministerul Justiției.</p>	<p>R1: Conform art. 28 din Legea nr. CLXIV din 2011 privind statutul procurorului general, procurorii și celălalt personal al structurilor de parchet și privind cariera procurorilor (denumită în continuare Legea privind statutul procurorilor), procurorul general poate – cu acordul procurorului implicat și cu aprobarea prealabilă a Ministrului Justiției – detașa orice procuror la Ministerul Justiției, pentru a participa la lucrările de elaborare a actelor normative sau pentru a desfășura orice altă activitate care presupune o experiență practică în funcția de procuror. În perioada detașării, statutul de procuror al persoanei detașate se menține. Procurorul detașat nu poate exercita atribuții de procuror în perioada detașării.</p> <p>R2: Da, este posibil ca judecătorii să fie detașați la alte instituții. Legea CLXII din 2011 privind statutul și remunerarea judecătorilor reglementează acest aspect. Conform Secțiunii 27, Președintele Oficiului Național Judiciar (în continuare OBH) poate numi un judecător la Curia (Kuria – n.n. Curtea Supremă de Justiție) la recomandarea președintelui Curiei, sau, în acord cu ministrul justiției, la Ministerul Justiției. Pentru detașare este necesar acordul judecătorului.</p> <p>Conform prevederilor detaliate ale Secțiunilor 57-64, judecătorii detașați în cadrul OBH își păstrează funcția de judecător, dar nu mai au o funcție judiciară. La finele detașării,</p>

	<p>Președintele Curții Supreme, după ce a primit aprobarea președintelui departamentului corespunzător.</p> <p>Alineatul 3: Judecătorul poate fi detașat într-o altă instituție pentru o perioadă de cel puțin trei luni, dar care să depășește trei ani. În această perioadă, judecătorul nu își poate exercita atribuțiile de judecată la instanța de judecată de la care a fost detașat într-o altă instituție.</p> <p>Alineatul 5: Perioada lucrată într-o altă instituție este considerată vechime în funcția de judecător.</p>		<p>judecătorii sunt numiți sau transferați într-un post de judecător sau pot fi numiți în funcția de președinte al unei secții, aceasta din urmă în cazuri justificate, fără concurs. În toate cazurile, aceste numiri/transferuri au loc, dacă este posibil, la o instanță din apropierea domiciliului judecătorului.</p> <p>Conform Secțiunii 60, judecătorii pot fi detașați în cadrul Ministerului Justiției pentru a contribui la pregătirea proiectelor de legi sau soluționarea cererilor de grațiere sau pentru orice alte activități care necesită experiență în cadrul sistemului judiciar. Judecătorii detașați în Ministerul Justiției își păstrează funcția de judecător, fără a avea însă o activitate judiciară. Cu toate acestea, judecătorii numiți pe o perioadă determinată nu pot fi detașați în acest minister.</p> <p>Secțiunea 63 prevede că judecătorii pot fi numiți în Curia pentru a contribui la practica unitară a acesteia și pentru analiza jurisprudenței. Judecătorii detașați în cadrul Curiei nu pot soluționa cauze aflate pe rolul acestei curți. Salariul și funcția judecătorilor rămân cele anterioare detașării. De asemenea, judecătorii numiți pe o perioadă determinată nu pot fi detașați în cadrul Curiei.</p>
<p>2. Este reglementată exercitarea unor funcții de magistrați în afara activității de judecată/urmărire propriu-zise ca urmare a statutului de putere caracterizată prin independență și imparțialitate (spre ex.: președinți ai comisiilor electorale însărcinați inclusiv cu soluționarea contestațiilor și sesizărilor formulate de către partide și</p>	<p>Nu există dispoziții legale care să prevadă în sarcina judecătorilor alte atribuții cu excepția celor privind activitatea de judecată. Cu toate acestea, judecătorii pot fi aleși, în mod voluntar, în diferite organisme legate de puterea judecătorească, cum ar fi spre exemplu Comitetul de Etică Judiciară (Judicial Ethics Committee) etc.</p>	<p>Potrivit art. 157 alin.1 din Codul Electoral din 5 ianuarie 2011, Comisia Electorală Națională este autoritatea electorală supremă și permanentă, competentă să organizeze alegeri și referendum.</p> <p>Comisia Electorală Națională este compusă din:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 3 judecători de la Tribunalul Constituțional desemnați de Președintele Tribunalului Constituțional; 	<p>R1: Conform legii, nu există funcționari publici asimilați judecătorilor sau procurorilor în ceea ce privește statutul.</p> <p>Prin urmare, în Ungaria nu există asimilați ai magistraților.</p> <p>Conform Legii nr. CLXIII din 2011 privind parchetele (denumită în continuare Legea privind parchetele), parchetele – pe lângă supravegherea cercetării penale, urmărirea penală și activitatea în fața instanțelor de</p>

<p>candidați)?</p>		<p>2) 3 judecători de la Curtea Supremă, desemnați de Prim-președintele Curții Supreme;</p> <p>3) 3 judecători de la Curtea Supremă Administrativă, desemnați de Președintele Curții Supreme Administrative;</p> <p>Judecătorii menționați anterior sunt numiți ca membri ai Comisiei Naționale Electorale, prin decizie a Președintelui Republicii Polonia.</p> <p>Pot fi numiți membri ai Comisiei Electorale Naționale și judecătorii pensionați (4).</p> <p>Potrivit art. 160 punctul 5 din Codul Electoral, în chestiuni legate de organizarea alegerilor, Comisia Electorală Națională este responsabilă de funcționarea comisiilor electorale districtuale și a comisarilor electorali.</p> <p>Art.166 din Codul Electoral stipulează că un comisar electoral este reprezentantul cu puteri depline al Comisiei Electorale Naționale, desemnat pentru o unitate administrativă reprezentând un voievodat sau o parte a unui voievodat. Comisia Electorală Națională stabilește, din punct de vedere teritorial și funcțional, competența unui comisar electoral, în vederea îndeplinirii activităților electorale ale voievodatului, ținând cont de atribuțiile legate de alegerea Sejmik și de cele menționate la art. 167 alin. 1 pct. 8 și 9. În fiecare voievodat, Comisia Electorală Națională va numi dintre judecători, pentru o perioadă de 5 ani, la</p>	<p>judecată - supraveghează respectarea prevederilor legale privind pedepsele.</p> <p>De asemenea, parchetele, conform Legii privind parchetele, cu scopul de a proteja interesul public și respectarea legii în cazurile prevăzute de lege, trebuie să acționeze atunci când organul care are obligația de a pune capăt încălcării dispozițiilor legale omite să ia măsurile care se impun, în pofida obligației sale prevăzute de lege, sau atunci când consecințele asupra drepturilor încălcate obligă la a se acționa de îndată. Procurorii își exercită aceste atribuții prin pornirea unor procese, respectiv prin declanșarea unor proceduri necontencioase la instanțele de judecată sau prin declanșarea unor proceduri administrative, cu scopul luării măsurilor necesare restabilirii legalității.</p> <p>Procurorii pot formula cereri de chemare în judecată, în special privind bunurile aparținând domeniului public, utilizarea defectuoasă a fondurilor publice, protejarea interesului public în cazul contractelor nule, protejarea mediului, a naturii și a terenurilor agricole și în materia contestării contractelor cu consumatorii persoane fizice (clauze generale ale contractelor).</p> <p>Procurorii au dreptul de a formula cereri de chemare în judecată, prin care contestă ordinele judiciare (decizii administrative) privind registrele publice referitoare la anumite persoane juridice prevăzute de lege.</p> <p>Procurorii verifică legalitatea deciziilor și a măsurilor administrative aparținând autorităților administrative sau ale altor entități care aplică</p>
--------------------	--	--	---

		<p>propunerea Ministerului Justiției, între 2 și 6 comisari electorali, cu posibilitatea reînvestirii.</p> <p>Are dreptul de a fi numit comisar electoral și judecătorul pensionar, care nu a împlinit vârsta de 70 de ani. Un comisar electoral își va îndeplini atribuțiile independent de exercitarea funcției de judecător la instanța competentă. Comisarii electorali au dreptul la o remunerație lunară, într-un quantum echivalent remunerației unui membru al Comisiei Electorale Naționale. Prevederile art. 159 alin. 3 se vor aplica corespunzător.</p> <p>Atribuțiile unui comisar electoral vor înceta în următoarele situații:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) demisie din funcție; 2) deces; 3) la împlinirea vârstei de 70 de ani, în cazul judecătorului pensionar; 4) prin revocare. <p>Comisia Electorală Națională va revoca un comisar electoral înainte de expirarea perioadei pentru care fost numit:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) în situația neîndeplinirii atribuțiilor sau în cazul îndeplinirii necorespunzătoare a acestora; 2) la solicitarea motivată a președintelui instanței competente; 3) la solicitarea motivată a Ministrului Justiției. <p>În cazurile menționate, un nou comisar electoral va fi numit în modalitatea și</p>	<p>legea, distincte de instanțele de judecată, obligatorii sau definitive, dacă instanțele nu le-au anulat.</p> <p>Legea poate prevedea aprobarea prealabilă a procurorului pentru executarea măsurilor coercitive adoptate în cadrul anumitor proceduri administrative, respectiv contravenționale, sau pentru declanșarea unor proceduri pentru strângerea de informații.</p> <p>Procurorii analizează plângerile formulate împotriva măsurilor luate și a deciziilor adoptate de autoritățile cu atribuții privind aplicarea sancțiunilor, conform prevederilor legii.</p> <p>Procurorii pot supraveghea activitatea instituțiilor cu atribuții în materia protecției copilului.</p> <p>R2: Conform Legii XXXVI din 2013 privind Procedura Electorală, instanțele judecătorești au o competență variată în cadrul procedurii electorale, cum ar fi soluționarea recursului privind aprobarea conținutului buletinelor de vot. De asemenea, conform Secțiunii 236, apelurile privind registrul electoral trebuie depuse la președintele Oficiului Electoral Local. Dacă acesta nu susține apelul, va transmite apelul la instanța de prim grad. Apelurile privind deciziile Oficiului Electoral Național se depun la președintele acestuia. Dacă acesta respinge apelul, acesta va fi soluționat de Curtea Metropolitană din Budapesta.</p> <p>Conform Secțiunii 222, persoanele fizice și juridice și asociațiile fără personalitate juridică afectate de apel (cu interes în cauză) pot</p>
--	--	---	---

		<p>condițiile prevăzute la punctul (3). În situația în care un membru al unei comisii electorale se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, Comisia Electorală Națională este îndreptățită să încredințeze exercitarea acestora, pentru perioada arătată, unui alt comisar electoral sau unei alte persoane care poate asigura desfășurarea activităților electorale. Potrivit art. 170 din Codul Electoral, comisia electorală districtuală cuprinde între 5 și 11 judecători, inclusiv un comisar electoral, numit din oficiu, în calitate de președinte. Poate fi numit membru al unei comisii electorale districtuale și un judecător pensionar care nu a împlinit vârsta de 70 de ani. Judecătorii vor fi propuși de Ministrul Justiției, într-un număr ce va fi convenit cu Comisia Electorală Națională, cu cel puțin 52 de zile înainte de data alegerilor. Comisia Electorală Națională va desemna comisarii electorali districtuali, nu mai târziu de a 48-a zi înainte de data alegerilor. În situația imposibilității exercitării atribuțiilor de președinte al comisiei de către comisarul electoral, comisia electorală districtuală va numi un președinte dintre membrii săi. În acest caz, Ministrul Justiției va propune comisiei numirea unui judecător în plus față de numărul stabilit. Prima ședință a comisiei electorale districtuale va fi convocată, sub autoritatea Comisiei Electorale</p>	<p>formula un apel cu privire la deciziile comisiilor electorale și ale Comisiei Naționale Electorale. Pentru exercitarea apelului este necesară epuizarea căilor de atac prevăzute de procedura electorală. De asemenea, judecătorii au competență în materia referendumului. Potrivit Legii CCXXXVIII din 2013 privind inițierea referendumului, inițiativa cetățenilor europeni și procedura referendumului, orice cale de atac împotriva unei decizii a Comisiei Naționale Electorale va fi soluționată de Curia, iar orice cale de atac împotriva unei decizii a unei comisii locale electorale va fi soluționată de instanța regională. De asemenea, instanțele judecătorești sunt competente în materia înregistrării și a dizolvării partidelor, conform Legii XXXIII din 1989.</p>
--	--	--	---

		<p>Naționale, de directorul biroului regional competent teritorial din cadrul Oficiului Electoral Național.</p> <p>În prima ședință vor fi aleși doi vicepreședinți, dintre membrii comisiei. Funcția de secretar al comisiei electorale districtuale va fi îndeplinită de directorul oficiului regional din cadrul Oficiului Electoral Național, competent teritorial, sau de o persoană desemnată de acesta.</p> <p>Componenta comisiei va fi adusă imediat la cunoștința publicului.</p> <p>Oficiul Electoral Național va asigura resursele tehnice și materiale de lucru ale comisiei.</p> <p>Potrivit art.174 din Codul Electoral, comisia electorală regională este compusă din cinci judecători, inclusiv un comisar electoral, care are calitatea de președinte, din oficiu. Au dreptul să fie membri și judecătorii pensionari care au împlinit vârsta de 70 de ani. În ceea ce privește modul de lucru al comisiei și încetarea calității de membru vor fi aplicabile corespunzător dispozițiile art. 170 alin. 2–8 și art. 171 din Codul electoral, cu excepția faptului că va fi desemnat un singur vicepreședinte.</p> <p>Art.178 prevede: Comisia electorală teritorială va fi convocată de un comisar electoral, cu cel puțin 55 de zile înainte de data alegerilor. Candidații la statutul de membru al Comisiei electorale teritoriale vor fi propuși cu cel puțin 60 de zile înainte de data alegerilor.</p> <p>Comisia electorală teritorială va</p>	
--	--	---	--

		<p>cuprinde între 7 și 9 membrii care au reședința permanentă în circumscripția unui consiliu determinat. Comisia electorală regională va cuprinde cel puțin un votant propus de fiecare împuternicit electoral.</p> <p>În cazul în care numărul candidaților propuși depășește numărul maxim de membri, componența comisiei va fi decisă prin tragere la sorți, publică, organizată de un comisar electoral.</p> <p>În situația în care numărul de candidați propuși este mai mic decât numărul minim de membri, numărul lor va fi completat prin alegerea de un comisar electoral, a membrilor dintre persoanele care au reședința permanentă în circumscripția respectivei comisii.</p> <p>Comisia electorală a voievodatului și a powiat-ului, precum și comisia electorală a unui oraș cu statut de powiat, vor avea, din oficiu, un președinte, desemnat de președintele instanței competente teritorial din jurisdicția respectivă dintre judecătorii instanței.</p> <p>Prima ședință a comisiei electorale a voievodatului va fi convocată de un comisar electoral. Prima ședință a comisiei electorale a powiat-ului și a comisiei electorale comunale vor fi convocate, sub autoritatea unui comisar electoral, de staroste sau de șeful comunei.</p> <p>În cadrul primei ședințe, comisia electorală teritorială va numi, dintre membrii săi, un președinte și un vicepreședinte, potrivit prevederilor de</p>	
--	--	---	--

		<p>la paragraful (6). Componența comisiei electorale teritoriale va fi imediat făcută publică de un comisar electoral. Comisia Națională Electorală va stabili modalitatea de propunere a candidaților la statutul de membru al comisiei electorale teritoriale, precum și regulile după care vor funcționa aceste comisii, precum și modalitatea de alegere a membrilor, în cazul în care numărul acestora este mai mare decât numărul maxim al unei comisii.</p> <p>Plângerile cu privire la valabilitatea alegerilor Potrivit art. 241 par. 1 din Codul electoral, plângerea împotriva valabilității alegerilor va fi formulată în scris și va fi adresată Curții Supreme în termen de 7 zile de la data publicării rezultatelor alegerilor de Comisia Electorală Națională în Gazeta Oficială a Republicii Polone. Se consideră că îndeplinește condițiile acestea și plângerea depusă în termen la poșta publică. În privința votanților care au reședința în străinătate sau pe vasele maritime poloneze, cerința menționată anterior se consideră îndeplinită dacă plângerea este depusă la oficiul consular competent sau la căpitanul vasului. Votantul este ținut să menționeze în plângere un reprezentant sau un agent care are reședința în Polonia, în caz contrar, plângerea urmând a fi considerată nulă și fără efect. Persoana care</p>	
--	--	---	--

		formulează plângerea trebuie să precizeze motivele acesteia și să arate care sunt dovezile pe care se întemeiază plângerea.	
3. Remunerarea magistraților este stabilită prin lege specială ori este împreună cu celelalte categorii de bugetari? Salariile funcționarilor publici sunt în vreun fel "legate" de cele ale judecătorilor? Spre exemplu, indemnizația judecătorului este luată ca punct de referință pentru salariile anumitor categorii de funcționari publici? Sau salariile funcționarilor publici urmează o lege separată complet de aceea referitoare la remunerarea judecătorilor?	<p>După unificarea sistemului de salarizare în anul 2014, remunerația judecătorilor este reglementată de Legea privind salarizarea funcționarilor de stat și ai autorităților locale guvernamentale.</p> <p>Salariul lunar al unui judecător al unei instanțe districtuale (municipale) este echivalent cu salariul maxim lunar al șefului departamentului juridic dintr-o instituție de stat și este în prezent de 1647 euro.</p> <p>Salariul lunar al celorlalți judecători este stabilit prin aplicarea unui coeficient la salariul lunar al unui judecător districtual, după cum urmează:</p> <p>vicepreședintele unei instanțe districtuale ori președinte de tribunal – 1,1; președintele unei instanțe districtuale (municipale) – 1,2; judecător al unui departament al registrului funciar – 1; vicepreședintele departamentului registrului funciar – 1,05; șeful Departamentului registrului funciar – 1,1; judecător al unei instanțe regionale – 1,2; vicepreședintele unei instanțe regionale, conducătorul unui departament al instanței și</p>	<p>Remunerațiile judecătorilor și ale procurorilor sunt stabilite printr-un act normativ distinct aplicabil acestei categorii profesionale. Trebuie menționat că remunerațiile referenților judicari, ale ofițerilor de probațiune și ale asesorilor judicari sunt strict legate de remunerațiile judecătorilor.</p> <p>Potrivit art. 147 alin.1 din Legea de organizare a instanțelor de drept comun, referenții judicari sunt angajați în cadrul instanțelor districtuale și provinciale să îndeplinească atribuțiile prevăzute de lege, în scopul protecției legale.</p> <p>Consilierii de probațiune funcționează în cadrul instanțelor și constituie serviciul de probațiune ce îndeplinesc activități de natură educațională, de reabilitare, de prevenție, precum și alte activități prevăzute de dispoziții legale speciale. În cadrul instanțelor pot fi angajați asistenți și asistenți seniori ai judecătorilor.</p> <p>Potrivit dispozițiilor art. 151b alin. 1 din Legea de organizare a instanțelor de drept comun, remunerația de bază a unui referent judiciar este de 75% din remunerația unui judecător al unei instanțe districtuale, la nivelul său de bază, plus contribuția la asigurări sociale.</p> <p>După șapte ani de activitate în funcția de referent judiciar, remunerația de bază se majorează până la 75% din</p>	<p>R1: Remunerația judecătorilor și a procurorilor este reglementată în Actul nr. CLXII din 2011 cu privire la statutul și remunerația judecătorilor și în actul nr. CLXIV cu privire la procurori. Salariul de referință de bază al judecătorilor și procurorilor este stabilit prin legea bugetului de stat, anual.</p> <p>Salariile funcționarilor publici nu sunt depind în niciun fel de cele ale judecătorilor sau ale procurorilor.</p> <p>Remunerația funcționarilor publici este reglementată prin Actul CXCIX din 2011 cu privire la funcționarii publici, în timp ce salariul de referință de bază al acestora este stabilit prin legea bugetului de stat, anual.</p> <p>R2: Remunerarea judecătorilor este prevăzută de o lege specială, respectiv Legea CLXII din 2011 privind statutul și remunerarea judecătorilor, Secțiunea XII. Reglementările privind salariul funcționarilor publici sunt cuprinse în alte acte normative (Legea CXCIX din 2012, Legea XXXIII din 1992). Nu există nicio legătură între remunerarea judecătorilor și a funcționarilor publici.</p>

	<p>președintele tribunalului unei instanțe regionale – 1,28; președintele unei instanțe regionale – 1,35; judecător la Curtea Supremă – 1,42; președintele unui departament al Curții Supreme - 1,55; președintele Curții Supreme – 1,7; judecător la Curtea Constituțională – 2,1; vicepreședintele Curții Constituționale – 2,3; președintele Curții Constituționale – 2,62; Salariul lunar al unui candidat la funcția de judecător, în perioada de stagi, este de 80% din salariul lunar al unui judecător al unei instanțe districtuale (municipale), respectiv al unei instanțe regionale sau al unui departament al registrului funciar. Trebuie menționat că în prezent se poartă discuții în legătură cu necesitatea schimbării sistemului de salarizare existent deoarece se consideră că nu este suficient de elastic pentru a fi adaptat schimbărilor economice ale țării. De asemenea s-a discutat că nivelul prezent de salarizare nu este proporțional cu responsabilitățile și standardele profesionale înalte ale judecătorilor.</p>	<p>remunerația de bază pe care o primește un judecător al unei instanțe districtuale corespunzătoare treptei a doua de salarizare, la care se adaugă contribuția de asigurări sociale iar după următorii șapte ani, remunerația unui referent judiciar este majorată până la 75% din remunerația de bază pe care o primește un judecător al unei instanțe districtuale, corespunzătoare treptei a treia de salarizare, la care se adaugă contribuția la asigurări sociale. Remunerația de bază a unui referent judiciar senior este de 85% din remunerația de bază pe care o primește un judecător la instanța districtuală, corespunzătoare nivelului doi de salarizare, la care se adaugă contribuția de asigurări sociale. După șapte ani de activitate în funcția de referent judiciar senior, remunerația de bază este majorată la 85% din remunerația de bază a unui judecător al unei instanțe districtuale, corespunzătoare nivelului trei de salarizare, la care se adaugă contribuția la asigurări sociale. Potrivit art. 106 alin. 1 din Legea de organizare a instanțelor de drept comun, remunerația de bază a unui asesor judiciar este de 80% din remunerația de bază a unui judecător al unei instanțe districtuale, la nivelul de bază, la care se adaugă contribuțiile la asigurări sociale.</p>	
<p>4. Există personal angajat al instituțiilor statului care beneficiază de aceleași drepturi ca ale magistraților,</p>	<p>Nu există alți funcționari publici care să beneficieze de aceleași drepturi ca acele conferite judecătorilor/procurorilor sau</p>	<p>Conform legii poloneze, nu există o altă categorie de funcționari publici, cu exact aceleași drepturi sau care să fie asimilată, în ceea ce privește statutul,</p>	<p>Nu, sistemul judiciar maghiar nu cunoaște o asemenea instituție.</p>

<p>fiind asimilat în ceea ce privește statutul cu aceștia? În sistemul dumneavoastră intern, există asimilați ai magistraților, respectiv funcționari publici care sunt plătiți cu același salariu ca un judecător/procuror, fără a fi unul dintre aceștia, spre exemplu, fără a fi nevoit să promoveze toate examenele pentru a deveni un judecător/procuror?</p>	<p>asimilați acestora în ceea ce privește statutul.</p>	<p>judecătorilor sau procurorilor, categorie remunerată la același nivel cu aceștia.</p>	
<p>5. Este reglementat un cod deontologic al magistraților cuprinzând reguli de deontologie profesională?</p>	<p>În cadrul Conferinței Judecătorilor Letoni din data de 20 aprilie 1995 a fost adoptat Codul Etic al Judecătorilor. Codul prevede independența puterii judecătorești și imparțialitatea instanțelor. Acesta subliniază că judecătorii trebuie să țină cont de toate normele de conduită corespunzătoare celor mai înalte practici culturale. Sunt prevăzute obligații care interzic un comportament nedemn, precum și provocarea unui astfel de comportament. Judecătorul trebuie să își îndeplinească atribuțiile obiectiv și just și să-și organizeze viața privată într-un mod care să nu vină în contradicție cu îndatoririle de judecător. Codul prevede principiul că judecătorul ori candidatul la funcția de judecător nu trebuie să desfășoare activități politice. Există de asemenea Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară.</p>	<p>Cu privire la judecători, există Standardele Profesionale de Etică ale Judecătorilor, care au fost adoptate de Consiliul Judiciar Național prin Rezoluția nr. 16/2003 din 19 februarie 2003, modificată la data de 7 octombrie 2009.</p> <p>Cu privire la procurori, există Standardele Profesionale de Etică ale Procurorilor, adoptate de Consiliul Național al Procurorilor prin Rezoluția nr. 1/2012 din data de 19 septembrie 2012.</p>	<p>R1: Principiile generale care guvernează activitatea procurorilor (spre exemplu, obligația de a aplica legea, de a exercita atribuțiile discreționare în mod corect și imparțial, la adăpost de influențele exterioare, interdicția de a cere sau de a accepta daruri sau alte beneficii în legătură cu activitatea desfășurată, interzicerea abuzului de autoritate, obligația de a avea o bună conduită în viața privată) sunt prevăzute în Secțiunea 7 a Legii privind parchetele.</p> <p>Pentru a garanta obligația menționată mai sus, a unei bune conduite, Asociația Națională a Procurorilor (NAP) a adoptat, în septembrie 2007, Codul de conduită. În orice caz, o procedură întemeiată pe încălcarea Codului de conduită poate viza numai membrii NAP.</p> <p>De asemenea, cu scopul de a asigura o bună conduită, procurorul general a adoptat, în anul 2014, o recomandare privind regulile de etică privindu-i pe procurori. Recomandarea, printre altele, este întemeiată pe Principiile de la Budapesta privind standardele etice și de comportament pentru procurori.</p>

			<p>R2: Consiliul Judiciar Național a adoptat, la data de 10 noiembrie 2014, un Cod al conduitei judiciare, în vigoare începând cu data de 1.01.2015. Acest Cod se aplică tuturor judecătorilor numiți în Ungaria și, de asemenea, prevede recomandări pentru asistenții judiciari și pentru personalul judiciar. Codul reglementează conduita judecătorilor în activitatea judiciară, dar și în afara serviciului.</p>
<p>6. Dacă acest cod deontologic există, care este autoritatea împuternicită a constata încălcări ale regulilor stabilite?</p>	<p>Legea privind puterea judecătorească, Secțiunea 91 - Comisia de Etică a Judecătorilor Comisia de Etică a Judecătorilor este un organ judiciar colegial al cărui scop principal este de a oferi avize cu privire la interpretarea și încălcările normelor etice, precum și de a explica standardele etice ale judecătorilor.</p> <p>Secțiunea 91 indice 2 - Funcțiile Comisiei de Etică a Judecătorilor Comisia de Etică a Judecătorilor are următoarele funcții: la solicitarea unei persoane care are dreptul de a iniția o procedură disciplinară, precum și la solicitarea Consiliului disciplinar judiciar ori a instanței disciplinare, emite avize cu privire la interpretarea și încălcările standardelor etice; din proprie inițiativă sau la solicitarea judecătorilor explică și analizează normele etice și consiliază judecătorii cu privire la problemele de etică judiciară; colectează și pregătește publicarea avizelor și explicații cu privire la interpretarea și aplicarea</p>	<p>Sunt competente să soluționeze acțiuni în materie disciplinară împotriva judecătorilor: 1) în primă instanță - curțile de apel 2) ca instanță superioară - Curtea Supremă.</p> <p>Sunt competente să soluționeze acțiuni în materie disciplinară împotriva procurorilor: 1) în primă instanță - instanțele disciplinare 2) ca instanță superioară – Curtea de apel în materie disciplinară.</p>	<p>R1: În cauze de importanță redusă, în care nu există suficiente temeuri pentru a se stabili existența unei abateri disciplinare, un Comitet Etic exercită acțiuni împotriva membrilor NAP. Comitetul Etic, așa cum se prevede în Codul Etic al NAP, este compus din președinte și patru membri, care sunt aleși pe durată nedeterminată de Adunarea Electorală Națională a NAP dintre membrii săi care au o conduită ireproșabilă.</p> <p>R2: Codul de conduită judiciară nu prevede consecințele încălcării prevederilor sale. Cu toate acestea, Legea CLXII din 2011 conține dispoziții în materie. Secțiunea 105 prevede că se va constata o abatere disciplinară atunci când stilul de viață al judecătorului și/sau comportamentul său sunt de natură a vătăma sau a pune în pericol prestigiul sistemului judiciar.</p> <p>În cazul oricăror alegații privind săvârșirea unei abateri disciplinare de o persoană cu funcții de conducere unei instanțe (<i>court executive</i>), autoritatea care a numit judecătorul va demara procedura disciplinară, prin trimiterea unei rezoluții către președintele curții judecătorilor de prim grad.</p> <p>În cazul săvârșirii unei abateri disciplinare de către un judecător, altul decât o persoană cu</p>

	<p>standardelor etice; discută despre încălcări ale normelor de etică; elaborează norme de etică judiciară și le supune aprobării Conferinței judecătorilor; decide cu privire la inițierea procedurilor disciplinare. Legea privind răspunderea judiciară disciplinară, Secțiunea 1, Bazele răspunderii disciplinare a judecătorilor Alineatul 1: Un judecător poate fi subiect al răspunderii disciplinare pentru (...) acțiuni dezonorante sau pentru grava încălcare a normelor Codului de Etică al Judecătorilor. Secțiunea 2. Comitetul Disciplinar Judiciar Alineatul 1: Acțiunile privind răspunderea disciplinară și administrativă a judecătorilor de la instanțele districtuale (municipale), departamentele registrului funciar, instanțele regionale și de la Curtea Supremă vor fi soluționate de Comitetul Disciplinar Judiciar. Alineatul 2: Din compunerea Comitetului fac parte un vicepreședinte al Curții Supreme, patru judecători ai Curții Supreme, doi președinți ai instanțelor regionale, doi președinți ai instanțelor districtuale (municipale) și doi președinți ai departamentelor registrului funciar. Membrii Comitetului vor fi aleși prin vot secret pentru un mandat de patru ani, în cadrul conferinței</p>		<p>funcție de conducere (<i>court executive</i>), rezoluția de începere a procedurii disciplinare va fi transmisă președintelui curții judecătorilor din prim grad:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. de președintele Curiei, în cazul judecătorilor Curiei; b. de președintele curții de apel, în cazul judecătorilor din cadrul curților de apel; c. de președintele curții generale, în cazul judecătorilor din cadrul curților generale, instanțelor de prim grad și al instanțelor administrative și de muncă. <p>Președintele OBH poate iniția procedura disciplinară doar cu privire la persoanele cu funcții de conducere pe care le-a numit și cu privire la judecătorii detașați în cadrul OBH.</p>
--	---	--	--

	<p> judecătorilor.</p> <p>Secțiunea 11. Procedura de judecată în instanța disciplinară</p> <p>Până la termenul stabilit pentru judecarea plângerii, Președintele instanței disciplinare poate desemna pe unul dintre membrii instanței disciplinare să redacteze un raport privind plângerea formulată, poate solicita Comisiei de Etică a Judecătorilor să furnizeze un punct de vedere privind interpretarea și încălcarea normelor etice, poate cere explicații suplimentare și documente și, de asemenea, poate chema alte persoane pentru a prezenta explicații.</p>		
<p>7. Aceste încălcări sunt înregistrate și păstrate în dosarele profesionale ale magistraților?</p>	<p>Încălcările normelor de etică sunt înregistrate și păstrate în dosarul personal al judecătorului.</p> <p>Legea privind răspunderea judiciară disciplinară, Secțiunea 9, Emiterea unei copii a Deciziei</p> <p>Alineatul 1: Nu mai târziu de trei zile de la pronunțarea deciziei, o copie a deciziei va fi înmănată sau comunicată judecătorului în cauză și instituției care a inițiat acțiunea disciplinară. O copie a deciziei va fi atașată în dosarul personal al judecătorului.</p> <p>Alineatul 2. În cazul în care Comitetul Disciplinar al Judecătorilor a hotărât să sesizeze Biroul Procurorului General cu o acțiune penală, o copie a deciziei împreună cu materialele acțiunii disciplinare, vor fi transmise</p>	<p>Potrivit art. 124 alin. 1 din Legea de organizare a instanțelor de drept comun, o copie a unei hotărâri definitive de sancționare este inclusă în dosarul personal al judecătorului sancționat. După expirarea unui termen de cinci ani de la rămânerea definitivă a hotărârii de aplicare a sancțiunilor prevăzute la art. 109 par.1, pct.1-4, Ministrul Justiției dispune înlăturarea hotărârii din dosarul profesional al judecătorului, dacă, în această perioadă nu a fost pronunțată nicio hotărâre de condamnare împotriva persoanei căreia i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară. În acest caz, este permisă doar înlăturarea simultană a copiilor tuturor hotărârilor de condamnare din dosarul personal al judecătorului.</p>	<p>R1: Conform art. 7 par. 4 din Legea privind statutul procurorilor, hotărârea privind aplicarea unei sancțiuni disciplinare se păstrează în dosarul profesional al procurorului.</p> <p>R2: Da. Dosarul profesional include, între altele, orice decizie privind sancționarea disciplinară, răspunderea pentru prejudicii sau obligația de restituire.</p>

	<p>Biroului Procurorului General, în termen de trei zile de la pronunțarea deciziei. În situația în care Comitetul Disciplinar al Judecătorilor a luat decizia să recomande destituirea din funcție a judecătorului, o copie a deciziei împreună cu dosarul acțiunii disciplinare vor fi trimise Saeima (Parlamentului) în termen de trei zile de la pronunțarea deciziei.</p>		
<p>8. Judecătorii și procurorii au acces la propriile dosare profesionale?</p>	<p>Legea răspunderii disciplinare judiciare, art. 7. Luarea deciziei Alin. 2: Comitetul Disciplinar al Judecătorilor poate lua următoarele decizii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) să aplice o sancțiune disciplinară; 2) să transmită dosarul acțiunii disciplinare Biroului Procurorului General pentru inițierea unei proceduri penale; 3) să recomande destituirea din funcția de judecător; 4) să respingă acțiunea disciplinară; <p>Alin. 4: Comitetul Disciplinar al Judecătorilor poate aplica judecătorilor una dintre următoarele sancțiuni disciplinare:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) avertisment scris; 2) muștrare; 3) reducerea salariului pentru o perioadă de un an, prin reținerea unui procent de până la 20%. 	<p>Potrivit art. 109 alin. 1 din Legea de organizare a instanțelor de drept comun, sancțiunile disciplinare sunt următoarele:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. avertismentul 2. muștrarea 3. revocarea din funcție 4. mutarea disciplinară la o altă instanță, 5. excluderea din profesie <p>Instanța poate face publică hotărârea pronunțată în materie disciplinară. Judecătorul sancționat, conform celor arătate la punctele 3 sau 4, este privat, pentru o perioadă de cinci ani, de posibilitatea de a promova într-o funcție superioară, de a face parte din conducerea unei instanțe, de a participa la activitatea de judecată într-o instanță disciplinară și de a-și exercita funcția pierdută. Sancțiunea disciplinară menționată la pct. 5 exclude posibilitatea persoanei sancționate de a mai exercita funcția. În cazul săvârșirii unei abateri</p>	<p>R1: În cauze de importanță redusă, în care nu există suficiente temeiuri pentru a se stabili existența unei abateri disciplinare, prin hotărârea adoptată la finele procedurii NAP se poate dispune avertismentul oral, muștrarea sau suspendarea membrului NAP pe durată determinată.</p> <p>În cazul unei încălcări a unei dispoziții în materie de deontologie, în cazul în care comportamentul respectiv constituie o abatere disciplinară, se poate emite un avertisment scris conform Cap. 10 din Legea privind statutul procurorilor sau poate fi declanșată o procedură disciplinară și în cazul în care se dovedește existența abaterii, se poate aplica o sancțiune disciplinară de procurorul ierarhic superior care exercită atribuții cu caracter disciplinar sau, în cazul mai multor abateri grave, de procurorul general. În cele mai grave cazuri, se poate dispune excluderea din corpul procurorilor, ca sancțiune disciplinară.</p> <p>R2: Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorului sunt: avertismentul (muștrarea), cenșura, reducerea salariului cu un grad, reducerea salariului cu două grade, eliberarea din funcția executivă, cererea pentru eliberarea din funcția de judecător. Sancțiunea</p>

		<p>disciplinare de o gravitate mai mică, instanța disciplinară poate să nu aplice nicio sancțiune.</p>	<p>este aplicată în funcție de gravitatea faptei, urmările produse și gradul de vinovăție. Având în vedere gravitatea și urmările abaterii disciplinare, Camera curții de judecatori poate hotărî să excludă posibilitatea exonerării judecătorului sancțiunile disciplinare, conform Subsecțiunii (1) a Secțiunii 127. În situația formulării unei cereri de eliberare din funcție, se dispune suspendarea din funcție a judecătorului sau prelungirea suspendării. Dacă se dispune o altă sancțiune, prin decizie se va dispune încetarea suspendării. Costurile procedurii disciplinare sunt suportate de instanță. Dacă, însă, se constată săvârșirea abaterii prin hotărâre definitivă, judecătorul va suporta costurile oricărui act pe care acesta l-a solicitat și onorariul reprezentantului său.</p>
<p>9. Care sunt consecințele constatării unor astfel de încălcări?</p>	<p>Legea cu privire la puterea judecătorească, art. 109 indice 1. Administrația instanțelor ține evidența dosarelor personale ale judecătorilor instanțelor de judecată și ai departamentelor registrelor funciare. Nu sunt prevăzute de lege restricții pentru judecatori în a accesa dosarul personal în orice moment.</p>	<p>Obligația angajatorului de a pune la dispoziție dosarele personale derivă din dispozițiile legale generale în materie de protecție a datelor personale.</p>	<p>R1: Conform Cap. 13 din Legea privind statutul procurorilor, angajatorul – cu scopul de a păstra datele referitoare la drepturile și obligațiile privind raportul de muncă al procurorilor – este îndreptățit să prelucreze (utilizeze) datele cu caracter personal prevăzute de lege (dosarul personal). Procurorul are dreptul să studieze dosarul său personal.</p> <p>R2: Potrivit Secțiunii 148 din Legea nr. CLXII din 2011, judecătorii au dreptul de a avea acces la dosarele profesionale, la orice moment, de a solicita corecturi, dacă este cazul, și de a cere eliminarea datelor înscrise în mod nelegal. Judecătorii pot refuza să furnizeze informațiile solicitate în mod nelegal. Aceste dosare mai pot fi accesate de persoana cu funcții de conducere autorizată de angajator și de alte persoane împuternicite de președinte care pregătesc și pun în executare decizii executorii.</p>

<p>10. Există reglementări legale privind răspunderea civilă a judecătorilor și a procurorilor?</p>	<p>Legea privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 7. Luarea hotărârilor Alin. 6. Aplicarea unei sancțiuni disciplinare nu exclude răspunderea civilă sau penală a judecătorului, cu excepția situațiilor menționate la art. 5 alin. 3 din Legea privind puterea judecătorească.</p> <p>Legea privind puterea judecătorească, art. 13. Imunitatea judecătorilor Alin. 5: Judecătorul nu este responsabil financiar pentru pierderile suferite de o persoană care ia parte la un proces, ca urmare a unei hotărâri judecătorești nelegale sau nefondate. În cazurile prevăzute de lege, pierderile for fi suportate de Stat.</p>		<p>R1: Conform Cap. 11 din Legea privind statutul procurorilor, procurorul răspunde pentru daunele produse prin încălcarea obligațiilor profesionale și, pentru încălcarea drepturilor persoanei, poate fi obligat la plata despăgubirilor.</p> <p>Prevederile Codului muncii se aplică răspunderii privind:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dispariția/pierderea bunurilor pe care le are în grijă, cu obligația de a le restitui; - stricăciunile aduse bunurilor pe care le are în grijă, cu obligația de a le restitui; - daune produse în comun; - încălcări ale drepturilor persoanei; - dispariția bunurilor din inventar. <p>R2: Răspunderea civilă a judecătorilor este prevăzută de Legea CLXII din 2011. Conform Secțiunii 131, judecătorii răspund civil pentru orice prejudicii cauzate angajatorului prin acte intenționate sau săvârșite cu gravă neglijență, și pentru încălcarea obligațiilor rezultând din raporturile de serviciu. De asemenea, este răspunzător în ceea ce privește restituirea, în cazul oricărei încălcări a drepturilor privind personalitatea, în situația în care angajatorul solicită această plată.</p> <p>Sarcina probei, în ceea ce privește răspunderea judecătorului, existența și întinderea prejudiciului și încălcarea drepturilor privind personalitatea revine angajatorului. Întinderea răspunderii judecătorului este prevăzută în Secțiunea 132: "judecătorul este răspunzător și/sau va fi obligat să plătească o sumă în cuantum de până la 3 salarii lunare dacă prejudiciul sau încălcarea drepturilor personalității au fost cauzate de grava sa</p>
---	--	--	--

			neglijență. În cazul în care a săvârșit fapta cu intenție, judecătorul răspunde pentru întreg prejudiciul cauzat, indiferent de salariul său”.
11. Dacă da, care este procedura de angajare a acestei răspunderi?	În cazurile în care ar putea să existe temeuri pentru angajarea răspunderii civile a judecătorului (a se vedea răspunsul de la întrebarea nr. 10) – pentru fapte care nu derivă din exercitarea atribuțiilor de judecător, procedurile sunt identice cu cele aplicabile altor persoane.	Legea nu reglementează răspunderea civilă a judecătorilor și procurorilor.	<p>R1: Răspunderea procurorului pentru daune și obligația de reparare a daunelor în natură sau prin echivalent sunt stabilite prin hotărârea autorității care exercită atribuții disciplinare. Regulile privind procedura disciplinară se aplică și în acest caz și, de asemenea, cele privind calea de atac. Angajatorul trebuie să dovedească vinovăția procurorului, fapta, întinderea daunelor, legătura de cauzalitate și încălcarea drepturilor individuale.</p> <p>Dacă procurorul și-a încheiat activitatea înainte de adoptarea hotărârii privind obligarea sa la plata daunelor sau la restituire, angajatorul poate solicita instanței judecătorești obligarea sa la plata daunelor sau restituirea.</p> <p>Distinct de restituire, Codul civil se aplică și cu privire la consecințele încălcărilor privind drepturile individuale.</p> <p>R2: Conform Secțiunii 134, cererile privind răspunderea pentru prejudicii, precum și orice alte cereri privind încălcarea unor drepturi ale personalității rezultând din săvârșirea unei abateri disciplinare sunt soluționate în cadrul procedurii disciplinare.</p> <p>Răspunderea judecătorului pentru prejudicii sau pentru orice obligație de restituire (<i>restitutions</i>) rezultată din alte fapte decât abaterile disciplinare este stabilită, printr-o decizie motivată, de persoana care exercită drepturile angajatorului în termen de 60 de zile de la momentul luării la cunoștință a pagubei.</p> <p>Prevederile privind procedura disciplinară se aplică și în cadrul procedurii privind răspunderea pentru prejudicii sau pentru restituirea plății (<i>payment of restitutions</i>).</p>

			Judecătorul poate contesta decizia angajatorului prin formularea unui apel în fața instanței judecătorești în termen de 15 zile. Normele privind procedura disciplinară se regăsesc în cuprinsul Legii nr. CLXII din 2011.
12. Există reglementări în legislația națională privind asigurarea de malpraxis pentru judecători și procurori?	Nu există asigurare de răspundere profesională pentru judecători.	Legea nu cuprinde reglementări privind asigurarea de răspundere profesională a judecătorilor/procurorilor.	În privința procurorilor, în Ungaria nu există reglementări legale privind asigurarea pentru răspundere.
13. În ce moment o persoană poate deveni magistrat? (a. atunci când promovează examenul de admitere; b. atunci când promovează examenul de absolvire la Școala națională de magistratură; c. alt moment) ?	<p>Procedurile de numire și confirmare și condițiile de exercitare a funcției de judecător. Procedura de numire și confirmare a judecătorilor de la instanțele districtuale (municipale)</p> <p>Alineatul 1: Judecătorii unei instanțe districtuale (municipale) sunt numiți în funcție de Saeima (Parlament) la propunerea ministrului justiției, pentru o perioadă de trei ani. Pe baza deciziei parlamentare de numire, Consiliul Judiciar va determina și instanța districtuală sau tribunalul în care judecătorul își va exercita atribuțiile.</p> <p>Alin. 2: După exercitarea funcției timp de trei ani în cadrul instanței districtuale, Saeima (Parlamentul), la propunerea ministrului justiției și pe baza avizului Consiliului judiciar de calificare cu privire la evaluarea activității profesionale, judecătorul este confirmat în funcție pentru o perioadă nelimitată sau va fi reînvestit în funcție, pentru o perioadă de până la doi ani. Perioadele de timp cât judecătorul</p>	<p>Potrivit art. 179 din Constituția Republicii Polone, Președintele Republicii numește judecătorii la propunerea Consiliului Judiciar Național, pentru o perioadă de timp nedeterminată.</p> <p>Potrivit art. 65 alin. 1 din Legea de organizare a instanțelor de drept comun, se consideră că un judecător este numit în funcție la momentul emiterii actului de numire.</p>	În sistemul judiciar maghiar, o persoană devine judecător după numirea sa de Președintele Republicii. Din acest moment se naște raportul de serviciu al judecătorului. Numirea este precedată de o selecție publică pentru funcția de judecător. Selecția se realizează de o asemenea manieră încât să garanteze că posturile de judecător sunt ocupate în urma unei proceduri deschise, care să condiții egale pentru toți candidații care îndeplinesc condițiile incluse în prevederile Legii CLXII of 2011. De asemenea, scopul selecției este alegerea celor mai buni candidați pentru funcția de judecător.

absentează din motive justificate, în mod continuu, pentru o perioadă mai mare de șase luni, nu sunt luate în considerare pentru calculul termenelor menționate. După expirarea numirii ulterioare, Saeima (Parlamentul), pe baza propunerii ministrului justiției, va confirma numirea judecătorului în funcție pentru o perioadă nelimitată.

Art. 61 Procedura de confirmare a judecătorilor instanțelor regionale

Judecătorii instanțelor regionale vor fi confirmați în funcție de Saeima (Parlamentul), la propunerea ministrului justiției, pentru o perioadă nelimitată. Pe baza deciziei parlamentare privind confirmarea unui judecător în funcție în cadrul unei instanțe regionale, Consiliul judiciar va stabili instanța regională sau tribunalul unde judecătorul își va desfășura activitatea.

Art. 62. Procedura de confirmare a judecătorilor Curții Supreme

Judecătorii Curții Supreme vor fi confirmați în funcție la propunerea Președintelui Curții Supreme de către Saeima (Parlament) pentru o perioadă nelimitată.

Art. 68 Jurământul judecătorului (promisiunea solemnă)

Alin.1. La numirea în funcție, judecătorul va depune următorul jurământ:

„Eu,____, luând în considerare îndatoririle unui judecător, sunt

	<p>conștient de responsabilitatea care mi-a fost încredințată și jur (promit în mod solemn) să fiu onest și corect, să fiu loial Republicii Letone, să depun eforturi pentru a afla adevărul, să judec în strictă conformitate cu Constituția și legile din Letonia.”</p> <p>Alineatul 2: Jurământul judecătorului va fi depus în fața Președintelui țării.</p> <p>Alineatul 3: Judecătorul își va prelua atribuțiile după depunerea jurământului.</p>		
<p>14. Perioada studiilor și a practicii în cadrul școlii dumneavoastră de magistratură este considerată experiență în magistratură și este luată în considerare în calculul vechimii necesare pentru promovarea la o instanță superioară?</p>	<p>Nu există un institut/școală de magistratură în Letonia.</p>	<p>Legea de organizare a instanțelor de drept comun nu prevede condiții de studiu și practică în cadrul institutului de magistratură/școlii de magistratură (în special în cadrul Școlii Naționale Judiciare și de Procurori din Polonia) ce trebuie întrunite pentru a putea promova la o instanță superioară.</p>	<p>Nu, în Ungaria perioada de studii în cadrul Academiei Judiciare Maghiare (școala de magistratură) nu este considerată experiență în magistratură. Cu toate acestea, participarea la cursurile obligatorii și facultative este luată în considerare la selecția publică pentru funcția de judecător. Pentru promovarea la o instanță superioară nu este obligatorie participarea la cursurile școlii de magistratură, dar acest fapt reprezintă un avantaj.</p>
<p>15. Există posibilitatea pentru magistrați de a promova pe loc, prin obținerea gradului profesional al instanței superioare, în timp ce continuă să lucreze în mod efectiv la o instanță inferioară? În caz afirmativ, există un număr limitat de locuri pentru acest tip de promovare?</p>	<p>Legea privind puterea judecătorească, Art. 77. Înlocuirea judecătorului unei instanțe regionale</p> <p>Alin. 2: Pe perioada vacanței funcției sau în caz de absență temporară a judecătorului unei instanțe regionale, pe baza propunerii ministrului justiției și după primirea avizului favorabil al Consiliului calificării judiciare, Consiliul judiciar va desemna un judecător districtual care îl va înlocui temporar pe judecătorul regional, pentru o perioadă de cel</p>	<p>În prezent, legislația poloneză nu prevede această modalitate de a promova.</p> <p>Potrivit art. 77 alin. 1 din Legea de organizare a instanțelor de drept comun, Ministrul Justiției este competent să dispună detașarea unui judecător, cu acordul acestuia, pentru a exercita atribuții într-o instanță inferioară iar în cazuri justificate, și în cadrul unei instanțe superioare.</p>	<p>Legea maghiară permite magistraților să obțină gradul corespunzător instanței superioare și să continue munca la instanța inferioară.</p> <p>Secțiunea 174 din Legea nr. CLXII din 2011 prevede că „în cazul în care judecătorul este apreciat excepțional, recomandat pentru o funcție superioară sau a dovedit excelență profesională și are cel 6 ani de serviciu la o instanță de un anumit grad – inclusiv perioada detașării – OBТ (Consiliul Judiciar Național) poate acorda următoarele titluri:</p> <p>a) “Onorabilul judecător al Curții Generale - pentru judecătorii din instanțe de prim grad, instanțe administrative și de muncă;</p>

	<p>mult doi ani, dacă această persoană și-a dat acordul în scris.</p> <p>Legea privind puterea judecătorească, art. 86 indice 1. Dreptul judecătorului de a exercita ale funcții</p> <p>Alin.1: Judecătorul, cu consimțământul său și cu acordul președintelui Curții, poate fi detașat la o altă instanță, (inclusiv la o instanță superioară), Ministerul Justiției, Administrația instanțelor, ori în cadrul unei organizații internaționale (denumită în continuare – o altă instituție) Pentru detașarea unui judecător la o instanță superioară, nu este necesar avizul Comitetului de calificare judiciară.</p> <p>Alin. 3 judecătorul poate fi detașat într-o altă instituție pentru o perioadă de cel puțin trei luni, dar nu mai mult de trei ani. În acest timp, judecătorul nu poate exercita atribuțiile de judecată în instanța din care a fost detașat într-o altă instituție.</p>		<p>b) „Onorabilul Judecător al Înaltei Curți” - pentru judecătorii instanțelor generale;</p> <p>c) „Onorabilul Judecător al Curiei” - pentru judecătorii curților de apel;</p> <p>d) Consilier al Curiei - pentru judecătorii Curiei.</p> <p>De asemenea, în cazul în care judecătorul are cel puțin 20 de ani la o instanță de un anumit grad (în care este inclusă perioada detașării) președintele OBH poate acorda titlurile menționate mai sus.</p> <p>Numărul de posturi pentru acest tip de promovare nu este limitat.</p>
--	--	--	---

Întrebare	Croatia	Estonia	Cipru
<p>1. În statul dumneavoastră, există posibilitatea numirii temporare (detașare) a magistraților în alte instituții (spre ex.: Ministerul Justiției/Consiliul Superior al Magistraturii, dar fără a deveni</p>	<p>Cu acceptul lor, (n.n. judecătorii și procurorii) pot fi detașați la Ministerul de Justiție, Academia Judiciară, Consiliul Judiciar de Stat ori Consiliul de Stat al Procurorilor pentru o perioadă maximă de 4 ani, timp în care funcția lor este</p>	<p>Judecătorii pot fi detașați, fără concurs, la Curtea Supremă sau la Ministerul Justiției, la cererea judecătorilor și cu acordul președintelui instanțelor la care funcționează. De asemenea, judecătorii pot fi numiți în funcția de Procuror General, la cererea lor. Pe durata serviciului în cadrul</p>	<p>Nu. Puterea judecătorească este complet independentă în raport cu celelalte puteri.</p>

<p>membru) cu păstrarea drepturilor decurgând din statutul de magistrat?</p>	<p>inactivă/conservată.</p>	<p>în cadrul Curții Supreme, Ministerului Justiției sau ca Procuror General, judecătorii sunt suspendați din funcție. Judecătorii detașați în cadrul Curții Supreme și al Ministerului Justiției continuă a primi același salariu și beneficiază de garanțiile funcției de judecător. Judecătorul numit Procuror General beneficiază de salariul aferent acestei funcții și beneficiază de garanțiile funcției de judecător. Judecătorii au posibilitatea de a reveni la aceeași instanță și de a ocupa un post vacant, cu obligația de a anunța cu cel puțin o lună înainte președintele instanței. De asemenea, Plenul Curții Supreme poate numi un judecător a cărui detașare/numire încetează la o altă instanță de același grad sau la o instanță de grad inferior, cu acordul judecătorilor respectivi. În cazul în care salariul judecătorului este mai mic decât cel pe care judecătorul l-ar fi obținut la revenirea la instanța sa inițială, pe o poziție vacantă, judecătorul va primi salariul mai mare pe o durată de 6 luni. În ceea ce privește procurorii, aceștia pot fi detașați, cu acordul lor, fără concurs, în cadrul Curții Supreme sau numiți într-o funcție din cadrul Ministerului Justiției care să privească administrarea parchetelor sau cooperarea judiciară internațională. În vederea acestor detașări/numiri, este obligatorie exprimarea opiniei Procurorului General. În cazul detașării în cadrul Ministerului Justiției/Curții Supreme/Parchetului General, procurorii își mențin salariile. De asemenea, procurorii pot reveni în parchetul pe postul ocupat anterior numirii/detașării, cu obligația de a anunța acest fapt cu o lună înainte.</p>	
--	-----------------------------	--	--

		Perioada în care procurorul este detașat/numit este considerată vechime în funcția de procuror.	
2. Este reglementată exercitarea unor funcții de magistrați în afara activității de judecată/urmărire propriu-zise ca urmare a statutului de putere caracterizată prin independență și imparțialitate (spre ex.: președinți ai comisiilor electorale însărcinați inclusiv cu soluționarea contestațiilor și sesizărilor formulate de către partide și candidați)?	Potrivit Legii Comitetului Statal Electoral, președintele comitetului este președintele Curții Supreme, iar doi dintre cei patru vicepreședinți ai acestuia sunt judecători ai Curții Supreme. În conformitate cu legea privind alegerea deputaților în Parlamentul Croației, președinții, membrii și membrii delegați ai comitetelor electorale din circumscripțiile electorale sunt judecători sau iluștri avocați.	Conform Legii instanțelor judecătorești, judecătorii nu pot ocupa o altă funcție sau exercita o altă activitate, exceptând activitățile de predare sau cercetare. De asemenea, judecătorii au obligația de a notifica președintele curții cu privire la exercitarea acestor ultime activități. Exercițarea altor funcții decât cea de judecător nu poate afecta îndeplinirea sarcinilor aferente funcției de judecător sau independența sa. Judecătorii nu pot fi: 1) membri ai Parlamentului sau ai consiliilor locale; 2) membri ai unui partid politic; 3) fondatori, parteneri/manageri, membri ai consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere din cadrul unei companii, sau directori ai unei filiale a unei companii străine; 4) administratori judiciar în cadrul procedurii insolvenței, membri ai comitetului de insolvență sau administratori de imobile; 5) arbitri aleși de părți pentru soluționarea unui litigiu. Conform Legii privind parchetele, procurorii nu pot fi membri ai partidelor politice. Procurorul General nu poate fi ales sau numit în alte funcții.	Curtea supremă funcționează ca instanță electorală privind cereri referitoare la interpretarea și aplicarea legilor electorale.
3. Remunerarea magistraților este stabilită prin lege specială ori este împreună cu celelalte categorii de bugetari? Salariile funcționarilor publici sunt în vreun fel "legate" de cele ale	Salarizarea și celelalte drepturi materiale ale judecătorilor sunt stabilite prin Legea salarizării judecătorilor și procurorilor. Salariile personalului civil sunt prevăzute separat, în Decretul privind	Legea privind instanțele judecătorești conține reguli referitoare la remunerarea judecătorilor. Art. 75 din lege prevede că salariul judecătorilor este cel prevăzut de Legea privind înalții funcționari publici. Cel mai mare salariu al unui înalt funcționar	Salariile judecătorilor sunt prevăzute de Legea privind instanțele judecătorești (Law 14/60) și în cadrul Bugetului statal anual. Salariile judecătorilor nu sunt stabilite prin raportare la salariile funcționarilor publici. Nu există nicio conexiune între cele două

<p> judecătorilor? Spre exemplu, indemnizația judecătorului este luată ca punct de referință pentru salariile anumitor categorii de funcționari publici? Sau salariile funcționarilor publici urmează o lege separată complet de aceea referitoare la remunerarea judecătorilor?</p>	<p>nomenclatorul meseriilor și complexitatea coeficienților în serviciul civil, iar cele două acte de reglementare nu sunt în legătură reciprocă.</p>	<p>public este de 5.200 euro. Coeficientul pentru salariul Președintele Curții Supreme este de 1.0, coeficientul pentru salariul un judecător din cadrul Curții Supreme este de 0.85, coeficientul pentru salariul uni judecător din cadrul curților de apel este 0.75 iar coeficientul pentru un salariul al unui judecător din cadrul judecătoriilor este de 0.65. Remunerarea judecătorilor nu depinde de performanța acestora. Art.76 din legea menționată prevede toate celelalte sporuri (spre exemplu, sporul pentru președinții instanțelor și pentru managerii acestora). Conform unui proiect de lege, se urmărește reducerea volumului de muncă și a salariului judecătorilor numiți în cadrul primelor instanțe – astfel: pe durata primelor 6 luni după numire în cadrul judecătoriilor, volumul de muncă va fi 90% din cel al colegilor cu vechime mai mare (pentru a le permite să participe la programul obligatoriu de formare). În această perioadă, salariului judecătorilor menționați va fi redus cu 10%.</p>	<p>tipuri de salarii.</p>
<p>4. Există personal angajat al instituțiilor statului care beneficiază de aceleași drepturi ca ale magistraților, fiind asimilat în ceea ce privește statutul cu aceștia? În sistemul dumneavoastră intern, există asimilați ai magistraților, respectiv funcționari publici care sunt plătiți cu același salariu ca un judecător/procuror, fără a fi unul dintre aceștia, spre exemplu, fără a fi nevoit să promoveze toate examenele</p>	<p>În Croația nu există funcționari publici asimilați judecătorilor și procurorilor.</p>	<p>Nu există.</p>	<p>Nu. Nu există asimilați. Judecătorii sunt numiți pe perioadă nedeterminată.</p>

pentru a deveni un judecător/procuror?			
5. Este reglementat un cod deontologic al magistraților cuprinzând reguli de deontologie profesională?	Da, există Codul de etică judiciară și Codul de etică al procurorilor.	Judecătorii estonieni au adoptat propriul Cod deontologic (versiunea în limba engleză este disponibilă online Code of ethics http://www.nc.ee/?id=842). De asemenea, procurorii estonieni au adoptat un Cod deontologic (din păcate nu este disponibilă versiunea în limba engleză).	Nu există un cod deontologic. Cu toate acestea, pentru numirea în funcția de judecător, candidatul trebuie să aibă o înaltă ținută morală, aceasta rezultând dintr-un comportament ireproșabil. Constituția prevede că judecătorii din cadrul Curții Supreme pot fi excluși din profesie în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare. Instrucțiunile de practică ale Curții Supreme din 2000 (<i>The Practice Direction of the Supreme Court of 2000</i>) prevăd că poate fi pornită procedura disciplinară împotriva unui judecător pentru comportament inadecvat sau pentru comiterea unei abateri disciplinare.
6. Dacă acest cod deontologic există, care este autoritatea împuternicită a constata încălcări ale regulilor stabilite?	-	Încălcarea regulilor deontologice poate reprezenta abatere disciplinară atât în cazul judecătorilor, cât și al procurorilor.	După cum s-a arătat mai sus, nu există un cod deontologic. Totuși, Curtea Supremă este competentă să soluționeze plângeri îndreptate împotriva unui judecător, iar Consiliul Judiciar Suprem are competența de a iniția cercetarea disciplinară împotriva judecătorului.
7. Aceste încălcări sunt înregistrate și păstrate în dosarele profesionale ale magistraților?	-	Abaterile disciplinare sunt înregistrate și păstrate în dosarele profesionale ale magistraților.	Da.
8. Care sunt consecințele constatării unor astfel de încălcări?	Conform Codului de etică judiciară, respectarea acestuia constituie o obligație a judecătorului. Oricine are dreptul de a semnală conduita unui judecător contrară codului, iar președintele Consiliului Judecătorilor unde este primită plângerea o va prezenta consiliului. Consiliul Judecătorilor permite judecătorului vizat să răspundă	Sancțiunile disciplinare pentru judecători sunt următoarele: 1. mustrarea/avertismentul; 2. amendă în cuantum de până la un salariu lunar; 3. reducerea salariului; 4. excluderea din funcție. Cea mai comună sancțiune este cea a mustrării. Doar un judecător a fost exclus din funcție până acum. Conform art. 93(1)	Dacă se constată că judecătorul a avut un comportament inadecvat, acesta va fi exclus din profesie. Dacă se constată că judecătorul a săvârșit o abatere disciplinară, acestuia îi poate fi aplicată sancțiunea mustrării, această sancțiune putând fi publicată în Jurnalul oficial.

	<p>acuzărilor. Dacă Consiliul Judecătorilor stabilește că plângerea este fondată, va emite o decizie, prin care constată încălcarea codului. Judecătorul are dreptul să obiecteze față de o asemenea decizie, în 8 zile de la comunicare. Consiliul special, compus din toți președinții consiliilor judecătorilor, va decide cu privire la obiecțiuni prin vot majoritar. Decizia executorie va fi transmisă președintelui instanței unde își desfășoară activitatea judecătorul în cauză.</p> <p>Potrivit Codului de etică al procurorilor, pentru supravegherea respectării acestuia și pentru corecta sa interpretare, este constituit Comitetul de Etică, alcătuit dintr-un președinte și doi membri. Membrii Comitetului de Etică sunt numiți și revocați de Corpul Colegial Extins al Biroului Procurorului General al Republicii, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, pentru o perioadă de 4 ani.</p> <p>Comitetul de Etică poate să își prezinte punctul de vedere cu privire la conformitatea unor anumite comportamente cu Codul de etică, la cererea oficială a unui procuror.</p> <p>Comitetul de Etică emite opinii și recomandări drept răspuns la plângeri privind comportamentul considerat de reclamant a fi contrar codului sau din oficiu.</p>	<p>din Legea privind instanțele judecătorești, Curtea Supremă include și o Cameră Disciplinară, având drept competență soluționarea cauzelor disciplinare privind judecătorii. Această Cameră este formată din 5 judecători ai Curții Supreme, 5 judecători ai curților de apel și 5 judecători ai instanțelor de prim grad. Camera disciplinară asigură respectarea dreptului la un proces echitabil, iar împotriva deciziilor sale poate fi formulat apel la Plenul Curții Supreme.</p> <p>Sancțiunile disciplinare pentru procurori sunt următoarele:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mustrarea 2. reducerea salariului cu până la 30% pe o perioadă de până la un an; 3. excluderea din funcție. <p>Procedura disciplinară este demarată dacă există indicii privind săvârșirea unei abateri disciplinare. Comitetul disciplinar al procurorilor sau, în unele cazuri, ministrul responsabil în domeniu, au competența de a constata și sancționa abateri disciplinare. Comitetul disciplinar este format din 2 procurori din cadrul Parchetului General, 2 procurori din parchetele regionale (n.n. parchete de pe lângă curți de apel), 2 procurori din parchetele municipale (n.n. parchetele de pe lângă judecătorii) și un judecător ales de plenul Curții.</p>	
--	---	---	--

	<p>Procurorul reclamat poate răspunde la plângere în termen de 8 zile.</p> <p>Comitetul de Etică va informa procuratura unde procurorul respectiv este angajat ori procuratura superioară, cu privire la aspectele reclamate și care au fost găsite întemeiate. Totodată, va fi informat și Biroul Procurorului General al Republicii.</p>		
9. Judecătorii și procurorii au acces la propriile dosare profesionale?	<p>Ministerul de Justiție și Consiliul Judiciar de Stat păstrează dosarele personale ale judecătorilor, iar aceștia au dreptul de a-și accesa dosarele.</p> <p>Ministerul Justiției și Consiliul Procurorilor păstrează dosarele personale ale procurorilor, iar aceștia au dreptul de a-și accesa dosarele.</p>	Da.	Da.
10. Există reglementări legale privind răspunderea civilă a judecătorilor și a procurorilor?	-	Principiile generale se regăsesc în Legea privind răspunderea statului și în Legea privind despăgubirile pentru prejudiciile cauzate în cadrul procedurii penale și contravenționale (State Liability Act https://www.riigiteataja.ee/en/eli/515112013007/consolide , Compensation for Damage Caused in Offence Proceedings Act https://www.riigiteataja.ee/en/eli/522122014001/consolide).	Nu.
11. Dacă da, care este procedura de angajare a acestei răspunderi?	-	Conform art.15 (1) din Legea privind răspunderea statului, o persoană poate solicita despăgubire pentru prejudiciul suferit în cursul unui proces, inclusiv prejudiciul cauzat prin hotărârea instanței, doar dacă un judecător a comis o infracțiune în cursul respectivului proces. Cererea trebuie introdusă împotriva	-

		<p>Republicii Estonia, reprezentată de Ministerul Justiției. Dacă statul este obligat la plata despăgubirilor, teoretic este posibil ca statul să se îndrepte împotriva judecătorului condamnat pentru infracțiune. Cu toate acestea, în practică, nu au existat astfel de incidente.</p> <p>Art.311 din Codul penal prevede că pronunțarea unei hotărâri nelegale, cu intenție, de un judecător se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani. Pentru reținerea infracțiunii, este necesară probarea intenției directe a judecătorului de a pronunța o hotărâre nelegală. Este imposibilă condamnarea judecătorului pentru interpretarea eronată a legii sau pentru evaluarea eronată a probelor, chiar în caz de neglijență gravă.</p> <p>Judecătorii nu răspund în cazul în care hotărârile lor sunt modificate/casate.</p> <p>Art.7 (1) din Legea privind despăgubirile pentru prejudiciile cauzate în cadrul procedurii penale și contravenționale prevede că, în cazul în care o autoritate judiciară (inclusiv procurorul) a încălcat normele procedurale și, astfel, a cauzat un prejudiciu unei persoane, acesta din urmă are dreptul solicitate despăgubirea pentru prejudiciul suferit, indiferent de soluția definitivă a cauzei. Autoritatea judiciară nu răspunde dacă probează că nu a existat nicio culpă a sa în producerea prejudiciului. În cazul în care se acordă despăgubiri, Ministerul Justiției are posibilitatea de a introduce o acțiune împotriva procurorului care a încălcat normele procedurale și,</p>	
--	--	--	--

		astfel, a cauzat un prejudiciu.	
12. Există reglementări în legislația națională privind asigurarea de malpraxis pentru judecători și procurori?	Republica Croația este răspunzătoare în privința prejudiciilor provocate persoanelor fizice sau juridice, dacă acestea sunt cauzate de erori judiciare. Statul poate recupera de la judecător sumele plătite pentru acoperirea prejudiciilor, numai dacă acestea au fost provocate cu intenție sau din gravă neglijență.	Nu.	Nu.
13. În ce moment o persoană poate deveni magistrat? (a. atunci când promovează examenul de admitere; b. atunci când promovează examenul de absolvire la Școala națională de magistratură; c. alt moment) ?	Personalul judiciar de la primele instanțe este numit de Consiliul Judiciar de Stat (judecătorii) sau de Consiliul de Stat al Procurorilor (procurorii) după promovarea examenului final din cadrul Școlii de Stat pentru Personalul Judiciar, susținând un interviu în fața Consiliului, trecând printr-o verificare a integrității și un test psihologic.	<p>În Estonia nu există un institut al magistraților (n.n. nu există o școală de magistratură). În această țară, modalitatea de a deveni judecător este promovarea examenului de admitere în profesia de judecător. Judecătorii din cadrul instanțelor de prim grad și din cadrul curților de apel sunt numiți de Președintele Republicii, la propunerea plenului Curții Supreme. Plenul va avea în vedere avizul plenului instanței pentru care persoana candidează.</p> <p>Același sistem se aplică și în cazul procurorilor. O persoană devine procuror după promovarea examenului de admitere în profesia de procuror care este organizat de comitetul pentru examene al procurorilor. Membrii comitetului sunt Procurorul General, doi procurori din cadrul parchetelor de prim grad, un judecător ales de plenul Curții, un jurist numit de Decanul Facultății de Drept din Tartu și un funcționar din cadrul Ministerului Justiției, desemnat de ministru. Acest comitet evaluează persoanele care candidează pentru funcția de procuror în cazul în care ocuparea pozițiilor se realizează prin concurs public. La propunerea comitetului,</p>	<p>Potrivit Constituției, Președintele și judecătorii Curții Supreme sunt numiți de Președintele Republicii. De regulă, Președintele a ținut cont de avizul Curții Supreme. Pot fi numite în funcția de judecător, în cadrul Curții Supreme, persoanele care au cel puțin 12 ani experiență ca membri ai baroului și/sau ai puterii judecătorești și care au o înaltă ținută morală. [secțiunea 5 din Legea privind administrarea justiției - the Administration of Justice Law of 1964 (L.33/1964)].</p> <p>Mai mult, potrivit art. 133.5 și 153.5 din Constituție, "Președintele și ceilalți judecători ai Curții Supreme Constituționale sunt numiți dintre persoanele cu înaltă competență profesională și înaltă ținută morală".</p> <p>Ceilalți judecători sunt numiți de Consiliul Judiciar Suprem (<i>Supreme Council of Judicature</i>), care, conform Constituției, este compus din judecătorii Curții Supreme.</p> <p>Pentru numirea în funcția de judecător la instanța de prim grad (<i>district judge</i>), instanța de la baza ierarhiei, este necesară</p>

		<p>Procurorul General numește procurorii specializați, procurorii în parchetele de prim grad și procurorii asistenți. De asemenea, Procurorul General numește procurorii cu experiență, la propunerea procurorilor șefi. Procurorul șef al statului, procurorii de stat sau procurorii șefi sunt numiți de Ministerul Justiției la propunerea Procurorului General. Procurorul general este numit de Guvernul Republicii la propunerea ministerului responsabil, după solicitarea avizului Comitetului Juridic al Parlamentului (Riigikogu).</p>	<p>îndeplinirea următoarelor condiții: experiența anterioară ca avocat timp de 6 ani și înaltă ținută morală. Pentru numirea în funcția de președinte al acestor instanțe, condițiile care trebuie îndeplinite: experiența de 10 ani ca avocat și înalta ținută morală. De asemenea, experiența anterioară în cadrul puterii judecătorești reprezintă experiență în domeniul juridic.</p> <p>Judecătorii din cadrul instanțelor ordinare sunt selectați pe baza unui interviu.</p>
<p>14. Perioada studiilor și a practicii în cadrul școlii dumneavoastră de magistratură este considerată experiență în magistratură și este luată în considerare în calculul vechimii necesare pentru promovarea la o instanță superioară?</p>	<p>Candidații admiși la Școala de Stat pentru Personalul Judiciar au statutul de consilieri în cadrul instanțelor și birourilor procurorilor, nefiind încă personal judiciar. Statutul candidatului la Școala de Stat pentru Personalul Judiciar este irelevant pentru experiența în activitatea judiciară, dar promovarea examenului final este o cerință obligatorie pentru numire. Este, de asemenea, de menționat că numai statutul personalului judiciar prezintă importanță pentru numire/promovare la instanțele superioare, în vreme ce candidații care nu au un asemenea statut pot fi numiți în funcția de judecător la Curtea Supremă sau la Procuratura Generală doar dacă sunt profesori universitari în drept sau distinși avocați cu experiență în activitate de 15-20 de ani, perioadă în care este recunoscută și experiența de consilier în cadrul instanțelor și birourilor procurorilor.</p>	<p>Nu e aplicabil.</p>	<p>Nu există un institut de pregătire profesională.</p>

<p>15. Există posibilitatea pentru magistrați de a promova pe loc, prin obținerea gradului profesional al instanței superioare, în timp ce continuă să lucreze în mod efectiv la o instanță inferioară? În caz afirmativ, există un număr limitat de locuri pentru acest tip de promovare?</p>	<p>Judecătorii care își dau acordul pot fi desemnați, temporar, să își desfășoare activitatea în cadrul unei alte instanțe superioară în grad de către Consiliul Judiciar de Stat, dobândind statutul de consilieri la instanța superioară.</p>	<p>Nu e aplicabil.</p>	<p>Nu există astfel de magistrați.</p>
--	---	------------------------	--

Întrebare	Portugalia	Marea Britanie	
		Anglia	Scoția
<p>1. În statul dumneavoastră, există posibilitatea numirii temporare (detașare) a magistraților în alte instituții (spre ex.: Ministerul Justiției/Consiliul Superior al Magistraturii, dar fără a deveni membru) cu păstrarea drepturilor decurgând din statutul de magistrat?</p>	<p>R1: Da, este posibil ca judecătorii să fie membri ai Cabinetului Înaltului Consiliu Judiciar, cu menținerea drepturilor lor. Este posibil, de asemenea, să fie detașați la Ministerul Justiției, în cadrul unor domenii de cooperare internațională sau de sprijin pentru legalitate cu privire la reforma judiciară, cu menținerea drepturilor lor. Toate aceste posibilități de delegare judiciară sunt stipulate în art. 56 din statutul judecătorilor din Portugalia.</p> <p>R2: Atât Statutul Profesional al Judecătorilor (art. 56), cât și Statutul Profesional al Procurorilor (art. 81 și art. 139), prevăd expres posibilitatea ca judecătorii și procurorii să fie detașați în cadrul unor instituții. De asemenea, unele legi care reglementează funcționarea unor instituții (ex. privind drepturile omului) permit ca acestea să fie conduse de</p>	<p>Aceasta nu este o practică obișnuită. Totuși, de curând a fost detașat un judecător la Autoritatea Independentă de Investigare a Abuzurilor Sexuale împotriva Copiilor.</p>	<p>Este posibilă detașarea judecătorilor în cadrul altor instituții, precum Comisia Legislativă a Scoției, responsabilă pentru formularea propunerilor privind reforma legislativă, perioadă în care sunt păstrate toate drepturile specifice judecătorilor.</p>

	<p> judecători sau de procurori. În toate cazurile, detașarea se dispune de Înalțul Consiliu corespunzător profesiei.</p>		
<p>2. Este reglementată exercitarea unor funcții de magistrați în afara activității de judecată/urmărire propriuzise ca urmare a statutului de putere caracterizată prin independență și imparțialitate (spre ex.: președinți ai comisiilor electorale însărcinați inclusiv cu soluționarea contestațiilor și sesizărilor formulate de către partide și candidați)?</p>	<p>R1: Da, art. 113 alin. 7 din Constituția portugheză stabilește: „Competența de a judeca corectitudinea și validitatea actelor procedurale electorale aparține instanțelor judecătorești.”</p> <p>Intervenția instanțelor judecătorești în procedura electorală este diferită pentru fiecare tip de alegeri.</p> <p>Judecătorii instanțelor judecătorești prezidează comitetul electoral pentru alegerile autorităților locale, pentru Adunarea Republicii și pentru Adunările Legislative ale regiunilor autonome, dar și alegerile pentru Parlamentul European, fiind responsabili de verificarea îndeplinirii condițiilor de candidați, precum și de soluționarea plângerilor referitoare la validarea alegerilor.</p> <p>În aceste alegeri, Curtea Constituțională este ultima instanță în cazurile unde se urmărește a se stabili dacă procedurile electivă s-au desfășurat corect și sunt valide, potrivit legii; apelurile privind alegerile pentru Adunarea Republicii și pentru Adunările Legislative ale regiunilor autonome; cererile care implică contestarea alegerilor ce pot fi apelate, potrivit legii.</p> <p>Procedura privind alegerile prezidențiale este legată de Curtea Constituțională. Aceasta este responsabilă pentru: primirea și admiterea nominalizărilor, precum și</p>	<p>Da, o listă cuprinzând doi judecători ai Curții Supreme este disponibilă în fiecare an pentru soluționarea petițiilor electorale întemeiate pe Legea Reprezentanței Populației din 1983.</p>	<p>Judecătorii sunt responsabili în stabilirea corectitudinii sau incorectitudinii alegerilor locale și naționale, în limitele stabilite de Legea Reprezentanței Populației din 1983 (Representation of the People Act 1983), în cazul în care o reclamație de ilegalitate este formulată.</p> <p>Posibilele motive ale plângerii pot fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • persoana a cărei alegere este discutată nu putea fi aleasă la momentul alegerii sau nu a fost aleasă în mod corect; • alegerile au fost invalide pentru practici corupte sau ilegale; • motive de corupție generalizată sau de angajare a unui agent corupt. <p>În asemenea cazuri, se reunește o instanță alcătuită din doi judecători și, dacă aceasta admite plângerea, poate anula alegerile, îndepărta anumite voturi sau poate lua în considerare alte voturi.</p>

	<p>rezolvarea oricărei dispute legate de acestea; soluționarea cauzelor privind retragerile candidaturilor (la inițiativa candidatului însuși) sau în caz de deces ori incapacitate a oricărui candidat (la inițiativa Procurorului General); hotărârea (în plen) cu privire la apelurile îndreptate împotriva neregulilor invocate a se fi întâmplat în timpul votului sau în timpul deliberărilor adunării care a stabilit rezultatul final al alegerilor (compusă din președintele curții și una dintre secțiile acesteia) (source: http://www.tribunalconstitucional.pt/tc/competencia002.html)</p> <p>R2: Da. Ambele Statute profesionale prevăd un regim complex de obligații pe care judecătorii și procurorii trebuie să le îndeplinească, inclusiv în situația detașării. Regimul îndatoririlor funcționarilor publici se aplică și judecătorilor și procurorilor.</p>		
<p>3. Remunerarea magistraților este stabilită prin lege specială ori este împreună cu celelalte categorii de bugetari? Salariile funcționarilor publici sunt în vreun fel "legate" de cele ale judecătorilor? Spre exemplu, indemnizația judecătorului este luată ca punct de referință pentru salariile anumitor categorii de funcționari publici? Sau salariile funcționarilor publici urmează o lege separată</p>	<p>R1: Plata salariilor judecătorilor este prevăzută într-o lege specială – Statutul Judecătorilor din Portugalia. Salariile funcționarilor civili sunt stabilite printr-o lege complet distinctă.</p> <p>R2: Remunerarea magistraților și ale beneficii sunt prevăzute de Statutul Profesional, distinct de regulile privind salarizarea funcționarilor publici. În trecut, remunerarea magistraților era avută în vedere la calcularea salariilor diplomaților și ale profesorilor universitari.</p>	<p>Salariile judecătorilor sunt stabilite de Lord Chancellor (cel mai înalt funcționar al Coroanei, conducătorul sistemului judiciar și președintele Camerei Lorzilor), luând în considerare recomandările independente ale Corpului Superior de Examinare a Salariilor - Senior Salaries Review Body (SSRB). Salariile judecătorilor reprezintă o chestiune de interes public, iar informațiile detaliate sunt disponibile aici: https://www.gov.uk/government/publications/judicial-salaries-and-fees-2016-to-2017. În timp ce SSRB prezintă și guvernului punctul de vedere cu privire la</p>	<p>Remunerarea judecătorilor este stabilită prin acte speciale în legătură cu sistemul judiciar, și anume Legea Reformei în Justiție din 2014 (the Courts – Reform - Scotland Act 2014) și Legea Administrării Justiției din 1973 (the Administration of Justice Act 1973). Aceste două legi nu stabilesc însă cuantumul remunerației pentru judecători, dar statuează ca aceasta să fie reglementată de Secretariatul de Stat și Trezorerie. Salariile funcționarilor civili sunt total separate de cele ale judecătorilor.</p>

complet de aceea referitoare la remunerarea judecătorilor?		plata funcționarilor superiori civili, totuși, aceste două grupuri nu sunt în legătură unul cu celălalt.	
4. Există personal angajat al instituțiilor statului care beneficiază de aceleași drepturi ca ale magistraților, fiind asimilat în ceea ce privește statutul cu aceștia? În sistemul dumneavoastră intern, există asimilați ai magistraților, respectiv funcționari publici care sunt plătiți cu același salariu ca un judecător/procuror, fără a fi unul dintre aceștia, spre exemplu, fără a fi nevoie să promoveze toate examenele pentru a deveni un judecător/procuror?	În sistemul judiciar portughez, nu există personal asimilat judecătorilor. Nicio dispoziție legală nu prevede o asemenea posibilitate. Totuși, procuratura are posibilitatea de a numi un asimilat magistraților orice persoană cu studii juridice, care este plătită precum un procuror, fără a fi nevoie să treacă examenele specifice, art. 65 alin. 3 din Statutul Procurorilor din Portugalia.	Nu. Numirile în cadrul sistemului judiciar sunt separate de cele privind funcționarii civili.	Nu.
5. Este reglementat un cod deontologic al magistraților cuprinzând reguli de deontologie profesională?	R1: Sunt câteva reguli de deontologie profesională în Statutul Procurorilor din Portugalia, însă nu există un cod deontologic, în sine. Asociația Portugheză a Judecătorilor a aprobat un „Angajament Etic” drept cod etic al propriilor membri asociați. R2: Nu. Cu toate acestea, Asociația Profesională a Judecătorilor și cea a Procurorilor au adoptat Coduri deontologice ale căror prevederi nu sunt însă obligatorii, după cum se menționează în cuprinsul codurilor.	Acestea sunt scrise în termeni juridici referitori la numire și condițiile de exercitare a serviciului. Informații suplimentare sunt cuprinse în ghidul de conduită judiciară - https://www.judiciary.gov.uk/publications/guide-to-judicial-conduct/	Există un cod etic profesional pentru judecători. Judecătorii reprezintă tema Declarației privind Principiile de Etică Judiciară pentru Sistemul Judiciar al Scoției (“Statement of Principles of Judicial Ethics for the Scottish Judiciary”), care a fost emisă de Lord President (conducătorul sistemului judiciar din Scoția).
6. Dacă acest cod deontologic există, care este autoritatea împuternicită a constata încălcări ale regulilor stabilite?	R1: Orice exces cu privire la deontologie sau etică profesională este evaluat de Serviciul de Inspecție din cadrul Înalțului Consiliu Judiciar.	Biroul de Investigații privind Conduita Judiciară - The Judicial Conduct Investigations Office (JCIO) – îl sprijină pe Lord Chancellor și pe Lord Chief Justice (cel mai înalt funcționar al	Lord President este responsabil de investigarea oricărei încălcări a principiilor de etică, din oficiu sau după primirea unei plângeri întemeiate pe Regulile privind Plângerile la Sistemul Judiciar din 2016

	R2: Nu e aplicabil.	sistemului judiciar în Anglia și Țara Galilor) în activitatea lor comună pe linia disciplinei judiciare - http://judicialconduct.judiciary.gov.uk/	(Complaints about the Judiciary (Scotland) Rules 2016). Potrivit acestor reguli, Biroul Judiciar va efectua o verificare preliminară a oricărei plângeri primite și, dacă sunt îndeplinite cerințele impuse de lege, va fi înaintată judecătorului disciplinar, care va examina din nou acea plângere. Dacă judecătorul disciplinar consideră că sesizarea necesită o cercetare mai atentă, Biroul Judiciar o va transmite unui judecător desemnat care va investiga plângerea. Totuși, dacă reclamantul ridică probleme referitoare la nepotrivirea judecătorilor cu funcția, lucrarea va fi înaintată către Lord President, care va stabili dacă se convoacă un tribunal care să se pronunțe asupra acestei chestiuni. Judecătorul investigator va cerceta amănunțit problema și va înainta un raport judecătorului disciplinar. Acesta poate cere judecătorului investigator să își reconsidere oricare dintre concluzii, însă dacă nu o face, va solicita Biroului Judiciar să înainteze raportul către Lord President.
7. Aceste încălcări sunt înregistrate și păstrate în dosarele profesionale ale magistraților?	R1: Da, există dosare profesionale individuale unde se înregistrează toate încălcările disciplinare. R2: Nu e aplicabil.	Da.	Da.
8. Judecătorii și procurorii au acces la propriile dosare profesionale?	R1: Există câteva sancțiuni disciplinare proporționale cu gradul încălcării: i) chemarea la ordine; ii) amenda; iii) transferul; iv) suspendarea; v) inactivitatea; vi) pensionarea forțată; vii) destituirea. R2: Nu e aplicabil.	Acțiunile disciplinare se pot finaliza cu o îndrumare oficială, o avertizare oficială sau o mustrare. Cazurile cele mai grave pot avea drept rezultat suspendarea sau îndepărtarea din activitate.	Lord President poate hotărî ca deținătorul funcției judiciare să primească o îndrumare oficială, o avertizare oficială, sau o mustrare. Dacă Lord President decide să se constituie un tribunal care să hotărască asupra nepotrivirii judecătorilor pentru funcție, va cere Președintelui Parlamentului Scoțian să constituie acel tribunal, care va investiga problema și apoi va emite un raport. Acest

			raport va fi prezentat Parlamentului Scoțian, care va vota asupra chestiunii și, dacă se votează îndepărtarea judecătorului din funcție, Președintelui Parlamentului trebuie să facă o recomandare Majestății Sale Regina privind eliberarea din funcție a judecătorului în cauză. Regina va elibera din funcție judecătorul, în acest caz. În cazul șefului (Lord President) sau șefului adjunct (Lord Justice Clerk) al sistemului judiciar scoțian, Președintelui Parlamentului trebuie să se consulte cu Primul Ministru înainte de a depune o moțiune în parlament pentru îndepărtarea judecătorului din funcție.
9. Care sunt consecințele constatării unor astfel de încălcări?	Da, potrivit legii portugheze privind accesul la documentele administrative.	Judecătorii au dreptul să își vadă informațiile înregistrate în dosarele lor personale.	Judecătorii au acces la dosarele constituite în asemenea cazuri, la cererea lor. Altminteri, nu se aplică.
10. Există reglementări legale privind răspunderea civilă a judecătorilor și a procurorilor?	R1: Legea nr. 67 din 31.12.2007 stabilește, la art. 14, dreptul de regres al Statului împotriva judecătorilor, în caz de rea-credință sau gravă neglijență. R2: Da. Ambele Statute Profesionale prevăd că, exceptând cazurile în care magistratul săvârșește o infracțiune, răspunderea civilă a acestuia poate fi trasă doar în urma regresului statului în ipoteza relei-credințe sau a gravei neglijențe (<i>fraud or serious misconduct</i>).	Funcționarii publici sunt, în general, imuni la procedurile pe seama activității prestate în exercitarea atribuțiilor judiciare.	Prin practica judiciară ce a urmat deciziei din cauza <i>Haggart's Trustees v Lord President Hope</i> (1846), Camera Lorzilor, predecesoarea Curții Supreme a Marii Britanii, a reținut că judecătorii erau imuni față de răspunderea civilă pentru actele judiciare. Aceasta întrucât s-a considerat că prin îngăduirea unei reclamații pentru prejudicii împotriva judecătorilor cu privire la actele judiciare ale acestora ar submina independența sistemului judiciar și nici nu existau temeieri legale pentru asemenea cereri. Există, totuși, o excepție legală stipulată în Legea de procedură penală a Scoției, care prevede că judecătorii locali (justices of the peace), ofițerii instanțelor (clerks of court) și procurorii sunt imuni față de răspundere în respectarea oricăror proceduri cuprinse în lege, cu excepția situațiilor în care: a) persoana în judecată a fost arestată din

			această cauză; b) asemenea proceduri, acte, considerații, decrete sau hotărâri au fost invalidate; c) persoana în judecată arată în mod expres și dovedește că asemenea proceduri, acte, considerații, decrete sau hotărâri au fost luate, făcute ori emise cu rea-credință și fără motive temeinice.
11. Dacă da, care este procedura de angajare a acestei răspunderi?	R1: Decizia de exercitare a acțiunii de regres aparține Înalțului Consiliu Judiciar, din oficiu sau la cererea Ministerului Justiției. R2: Conform art. 14 din Legea nr. 6/2007, Ministerul Justiției sau organul competent să exercite acțiunea disciplinară împotriva judecătorului sau procurorului poate chema în judecată magistratul în fața unei instanțe civile.	Nu se aplică (vezi <i>supra</i>).	Nu se aplică.
12. Există reglementări în legislația națională privind asigurarea de malpraxis pentru judecători și procurori?	Nu există reguli privind asigurarea pentru malpraxis a judecătorilor și procurorilor. Totuși, sunt anumite oferte private de asigurare pre-negociate de Asociația Portugheză a Judecătorilor.	Nu se aplică (vezi <i>supra</i>).	Nu se aplică.
13. În ce moment o persoană poate deveni magistrat? (a. atunci când promovează examenul de admitere; b. atunci când promovează examenul de absolvire la Școala națională de magistratură; c. alt moment) ?	R1: O persoană devine magistrat după finalizarea pregătirii inițiale și a stagiului în magistratură. Admiterea în pregătirea inițială pentru judecători și procurori se face printr-o competiție deschisă, care este anunțată în „Diário da República” și implică metode variate de selecție. Sunt două moduri diferite de calificare în competiția pentru cursul inițial de pregătire: - „admiterea bazată pe calificările academice”, însemnând că pentru admitere se cere îndeosebi ca cei ce	Judecătorii sunt numiți de Lord Chancellor la recomandarea Comisiei Independente pentru Numiri în Justiție - Judicial Appointments Commission. Candidații sunt selectați pe merit, printr-o competiție obiectivă și deschisă. Nu există un examen.	Judecătorii sunt numiți de Președintele Parlamentului, la recomandarea Comisiei pentru Numiri în Sistemul Judiciar al Scoției (the Judicial Appointments Board for Scotland) și după consultarea Lord President. Persoanele care sunt desemnate să fie judecători vor deveni judecători numai după depunerea jurământului judiciar.

	<p>aplică să aibă calificări academice;</p> <p>- „admiterea bazată pe experiența profesională”, implicând în special experiența profesională a candidaților.</p> <p>Pentru a putea aplica pentru „admiterea bazată pe calificările academice”, candidatul trebuie să aibă un master absolvit sau un doctorat, ori o calificare echivalentă potrivit legii.</p> <p>Pentru a putea aplica pentru „admiterea bazată pe experiența profesională”, candidatul trebuie să aibă și experiență de cel puțin cinci ani în instanțe ori în domenii legate de activitatea instanțelor și care sunt relevante pentru activitatea de judecător sau procuror.</p> <p>Pregătirea inițială a judecătorilor și procurorilor pentru instanțe și parchete este structurată în același fel și constă într-un curs teoretic și practic organizat în două etape, urmate de perioada de stagiu.</p> <p>Prima parte a cursului de pregătire teoretică și practică se ține la Centrul de Studii Judiciare, fără afectarea perioadelor scurte de instruire în cadrul instanțelor.</p> <p>Partea a doua a cursului de pregătire teoretică și practică are loc la instanțe, pe lângă un judecător sau procuror, potrivit alegerii făcute de fiecare candidat la intrarea în instituția de pregătire pentru magistratură.</p> <p>După pregătirea inițială, candidatul este numit în funcția de judecător sau procuror stagiar, îndeplinind 18 luni de activitate specifică judecătorilor/ procurorilor sub supravegherea unui</p>		
--	--	--	--

	<p>îndrumător. (sursă: http://www.cej.mj.pt/cej/forma-ingresso/ingr-forma-inicial-tj.php)</p> <p>R2: O persoană devine magistrat după numirea de Înalțul Consiliu pentru Judecători sau pentru Procurori, ca urmare a absolvirii Școlii de Magistratură.</p>		
<p>14. Perioada studiilor și a practicii în cadrul școlii dumneavoastră de magistratură este considerată experiență în magistratură și este luată în considerare în calculul vechimii necesare pentru promovarea la o instanță superioară?</p>	<p>Până la un amendament recent, din 2008, perioada de pregătire în școala magistraturii era luată în considerare la calculul vechimii. Pentru judecătorii admiși în școală după anul 2008, perioada lor de activitate se calculează de la momentul numirii în funcția de judecător/ procuror stagiar.</p>	<p>Nu se aplică. În Anglia și Țara Galilor, se cere ca judecătorii să fi avut o carieră juridică anterior numirii. Spre deosebire de majoritatea sistemelor judiciare continentale, în Anglia și Țara Galilor nu există carieră judiciară caracterizată prin numirea absolvenților pe poziții de stagiar, ca urmare a pregătirii într-un institut de specialitate.</p>	<p>Nu.</p>
<p>15. Există posibilitatea pentru magistrați de a promova pe loc, prin obținerea gradului profesional al instanței superioare, în timp ce continuă să lucreze în mod efectiv la o instanță inferioară? În caz afirmativ, există un număr limitat de locuri pentru acest tip de promovare?</p>	<p>Nu există posibilitatea legală ca un magistrat cu grad superior să își continue activitatea la o instanță inferioară.</p>	<p>Judecătorii remunerați pot aplica, prin Comisia Independentă pentru Numiri în Justiție, pentru funcții plătite în cadrul unor jurisdicții superioare, în vreme ce își continuă activitatea pe poziția actuală. Spre exemplu, un judecător districtual poate fi numit, pentru aproximativ 15 zile pe an, la Curtea Coroanei. Numărul posturilor depinde de necesități.</p>	<p>Nu se aplică.</p>

Notă: Aceste date au fost obținute în urma unui demers lansat de Asociația Forumul Judecătorilor din România în cursul anului 2016, prin care au fost solicitate informații în acest sens de la autorități reprezentative din alte sisteme judiciare ale statelor membre ale Uniunii Europene (ministere ale justiției, consilii judiciare/ale magistraturii, școli de magistratură etc.). Prezentul chestionar reflectă întocmai aceste răspunsuri.